

میکرو فیلم تهیه شد

باز بین شد
۱۳۵۳ خ

۲۶ برگ

کتابخانه آستان قدس

اسم کتاب حاشیه بر روضه البیہ
مؤلف آقا جمال خوانساری
مؤلف
خطی شکتہ ۲۳ سطر
چاپی
سال چاپ یا تحریر عدد اوراق ۴۷۲
جزء کتب نقش شماره
شماره عمومی ۷۵۷۶ شماره قبض
واقف خزینہ تاریخ وقف مر ۱۳۲۹
طول ۲۹ عرض ۱۷ کتبخ

نصف

دست خط بزرگوار از استاد ارجمند و عالی
عالم اسلام و شیخ الاسلام و مفتی

۲۵

فصل ۲

ساوات کاغذ پر لکھ کر اولاد کو دینا
اولاد کو دینا کاغذ پر لکھ کر

[illegible]

۱۵۰

کمره مجمعہ ثمر الفوائد المکملہ زاد المخطوط
دع الوجود الشیخ عیسیٰ برحق

فأول المنع للمنفعة قبله

الترجمة الى اللغة العربية
والفقه الفقه الفقه
والفقه الفقه الفقه

والصان ۴

التعريف

فصل اول در احادیث حاوی احوال و
 انقیاد به امامان معصومین
 علیه السلام که در کتاب
 معتبر است

مختلف و كذا في المتن
و كذا في المتن
و كذا في المتن
و كذا في المتن

سنة اربع مائة وثمانين وستمائة

[illegible]

و کمال فیض الطهر علی ذلک المذنبه عن محمد بن
یوحی و روای او و حدیثه لا یقلبه فی فتنه الا ان یزید
از لم یعقبه شیء الا ان یزید فی اولاد ذلک و فی
تسنیم عالم کرمه علی الخ و فی سنه ۱۰۸۰

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript. The text is written in a cursive style and is partially obscured by the binding of the book.

۱۸۸۸

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

الحاج

۱۲
البرکات والافاضل و الامارات ذیل علی بن عبد
الغفور الکاظم و الامام محمد

بحسب القرار اوسع فوقيت الضيق
 ملكة القوية ومع فوقيت الاوجع لا اثار
 ملكة القوية فان فوقيتها عجب وعجوة
 فاما وهما في القوار ولعل والدره حمله
 على انذاره الى القارض والبط
 من القويين مع تعاضدا فلان فوقيت
 عتبار الامع لست وصرح ١٢

[illegible]

بين ان السلام فلو كان شبهة لا يمكن كونه ذلك لان الحكم كونه الفرض والضرورة ان كان كذا في كل وقت
وعاشم علم بربيه وجوب الفكرة في شئ واحد وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
الاعدم الايمان بالشيء وتصدق به وان كان يلزم الايمان ويصدق ان الحكم كونه الفرض والضرورة ان كان كذا في كل وقت
في السابق لم يكن من شئ الا ان كان كذا في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
ولم يكن وثب في كذا كذا في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
من انكاره وانكاره البتة فلو كان كذا في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
احتمال ان يكون كذا في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
لقد تم تحقيق الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
بعيد جدا كذا في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
نفسه في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
يا شمس ان الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
حرة ان الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
تغلب من غير الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
والغالب ان ما فلقوه او شبهة حاله واما اذا علم عدم ثبوت خاتمة فعله ليس الفكرة في كل وقت
فيه فلا عجز باطلاق الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
لأنه غير العرف فيه وعدم اطلاق الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
جديدا لا عجز به وليس من ان في فيه ان الكمال عدم تغيير العرف لكونه في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
بجاسته على كونه لال عليه عا وفي ما فلقوه في الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
عن الرجل من ان الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
ووبه الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
وله وان في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
لكن في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
لا بد ان في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت

فان قيل من ان الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت

فان قيل من ان الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت

فان قيل من ان الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت

التعدي او مطلقا فان فصل في موضوعه ثم المراد بالوجوب في الشئ اجماعه هو ان كذا في كل وقت
او ايعر ذلك في بعض الوجوب في شئ واحد فان فصل في موضوعه ثم المراد بالوجوب في الشئ اجماعه هو ان كذا في كل وقت
قوله ومن الادلة وكذا الماكولات المتبخرة القابلة للتغير وكذا كل ما هو في شئ واحد فان فصل في موضوعه ثم المراد بالوجوب في الشئ اجماعه هو ان كذا في كل وقت
قوله ومن ذلك ان الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
برجوع الازالة قوله وقضية الال يعين قوله في العرف ان كذا في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
عاشم علم بربيه وجوب الفكرة في شئ واحد وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
اذ جسد الهم به في شئ واحد وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
فيها انما كذا في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
لكن انما كذا في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
الشبهة وان ذكره من ان الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
فولم ان الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
انما كذا في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
لأنه غير العرف فيه وعدم اطلاق الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
جديدا لا عجز به وليس من ان في فيه ان الكمال عدم تغيير العرف لكونه في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
بجاسته على كونه لال عليه عا وفي ما فلقوه في الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
عن الرجل من ان الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
ووبه الفكرة في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
وله وان في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
لكن في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت
لا بد ان في كل وقت وانما يربطها به فاعلم ان لا يمكن ان يكون باعتبارها ان كان كذا في كل وقت

والفكر في كل وقت

五

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

الاول الثاني في المحرر الاول والثاني
براني في سنة الف وستمائة

[illegible]

کتاب فی التفسیر للامام ابو جعفر محمد بن اسماعیل بن علی
بن ابی حمزہ الثمالی المعروف بابن جریر

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content, written on a separate sheet of paper.

[illegible]

و در سینه انداز خفته

محمد ثم في دخول عوارضها وضع اليد وجعلها من الغضف فيقول في شرح الرأس قوله والمراد تجليده أو الرأع
 من العوارض حكم بعضهم بوجوب التجليد في الغضف وبعضهم بوجوبه في غل البثرة المستورة بخلافه انما هو في
 فلا بد من علاج خلاف فيه لا يخفى انما هذا الصلة لوجوبه في الرأع او وجوبه في الغضف ولا شك ان علاج
 الماء اليها يصل الى البثرة المستورة ايضا غالبا ويدير ان لا يصل اليها فصول العلم او الظن بالوصول الى الظن فليكن
 من حصول العلم او الظن بالوصول الى البثرة المستورة والذوق بالمراد من علاج البثرة المستورة انما هو في
 الشعرة الخفيفة والتفصيل في شرح الدرس في شرح اليد قوله وجعل في الذراع أو المراد من وضع اليد في الذراع هو
 كل منها في الآخرة من العظم والظن كلام جميع من اتى في نفس المفصل حيث حكوا ان ان قطع اليد من ذراع المرء وجعل في
 قطع المرء او من فورة سقطت عليها الغوات الحلق لك الحصة في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في
 وجعل في اليد في الذراع فخرج عظم العظم وعظم الذراع فاذا قطع بعضه في اليد وجعل في الذراع فخرج به جميع
 المرء في الذراع فخرج عظم العظم وعظم الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 عظم العظم في الذراع فخرج عظم العظم وعظم الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 منها في الآخرة من العظم والظن كلام جميع من اتى في نفس المفصل حيث حكوا ان ان قطع اليد من ذراع المرء وجعل في
 المرء في الذراع فخرج عظم العظم وعظم الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 ان لا دالة للاحكام في انما يخرج اذا وصل الى المفصل احدا لا يهرأ لو لم يكن عليه او لم يكن وقع في خلاف في العلم في دخول المرء
 في العمل وعدم دخوله رجا فيكون كونه بمنع المخرج لانه اذا كان هو لم يشترك وكان داخل في العلم ان يكون فورة او يكون
 مشركا كما رجع في الطرفين فليعلم ان لا يكون بنا وكلامهم في القول بوجوب الذراع في المخرج كما هو مشهور بينهم او في انما يلزم
 احمدين لو وجب لاتباعه في العمل لانه لم يوجب في فورة او اذا اجاز ذلك على وجوبه بالمراد فليعلم ان لا يكون لاتباعه في
 فورة فيكون من احمدين فليعلم ان لا يكون في فورة او اذا اجاز ذلك على وجوبه بالمراد فليعلم ان لا يكون لاتباعه في
 عارية فقط كما هو مشهور في العلم ان لا يكون في فورة او اذا اجاز ذلك على وجوبه بالمراد فليعلم ان لا يكون لاتباعه في
 الا لو لم يوجب في العمل لانه لم يوجب في فورة او اذا اجاز ذلك على وجوبه بالمراد فليعلم ان لا يكون لاتباعه في
 انما هو في العلم ان لا يكون في فورة او اذا اجاز ذلك على وجوبه بالمراد فليعلم ان لا يكون لاتباعه في
 الاول فان التمسك بارتفاعه في فورة او اذا اجاز ذلك على وجوبه بالمراد فليعلم ان لا يكون لاتباعه في

في قوله وجعل في الذراع
 والمراد من وضع اليد في الذراع
 هو وضع اليد في الذراع
 في قوله وجعل في الذراع
 والمراد من وضع اليد في الذراع
 هو وضع اليد في الذراع

وكان ما حكمه الخلف بوجوبه الى الزيادة من قطعها بصدق اليد عليها وهو متوقف في المبدأ ومنها هو لا يوجب في
 هذا اذا علم ان احدا اصله والاخر زائدة ووقع الاستصحاب منها كما هو الظاهر في قوله وجعل في الذراع فخرج به جميع
 اليد عليها فيمثل الغضف في اليد في قوله وجعل في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 الخلف في قوله وجعل في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 بقدر اصح قوله نعم كره الاستصحاب في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 حمزة فومته للاستصحاب في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 كل عباد لم يكن متعلقة من الاشياء او يكرم ذلك المقدم اذ لم يعمده في قوله وجعل في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 فان العباد لا بد ان يكون في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 عندهم الا ان يجدوا في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 الظاهر انما هو في احد واما في الاول فليعلم ان فورة العادة في غير المتعلق مع عقاب شعرة عينا باجتماع او فليعلم ان
 فدا في العباد الا ان يعلم خلاف فورة في الدين والا فليعلم ان فورة العادة في غير المتعلق مع عقاب شعرة عينا باجتماع او فليعلم ان
 هذه التوراة ان شاء الله في اصل الدين في الاستصحاب في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 عليه في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 هل الدين كما اذا اعتقد في الامور في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 واذا كان كذلك فليعلم ان فورة العادة في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 ونها في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 ضلالة ان راد انما هو في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 او به فليعلم ان فورة العادة في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 عدم الاجابة لانه في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 قوله وانما هو في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 في شرح الدرس في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 الكسب في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع
 معصية في جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع العظم فيكون قطع المرء في الذراع فخرج به جميع

في قوله وجعل في الذراع
 والمراد من وضع اليد في الذراع
 هو وضع اليد في الذراع
 في قوله وجعل في الذراع
 والمراد من وضع اليد في الذراع
 هو وضع اليد في الذراع

عرض مقدم الركن في قوله

في قوله وجعل في الذراع
 والمراد من وضع اليد في الذراع
 هو وضع اليد في الذراع
 في قوله وجعل في الذراع
 والمراد من وضع اليد في الذراع
 هو وضع اليد في الذراع

16

[illegible]

کتاب

[illegible]

غلام

و در کمال غایت و در تمام
خداوند بزرگوار و در تمام
جهان و در تمام عالم و در تمام
الهی و در تمام ملکوتی و در تمام
عالم و در تمام ملکوتی و در تمام

المضيق

نظر الالفة مع رزاق الالفة في رزاق الالفة
والعفة في رزاق الالفة في رزاق الالفة
والعفة في رزاق الالفة في رزاق الالفة

[illegible]

۱۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰۰

ولا ينافي ذلك مع ما ذكره في شئ من ذلك النية فيه من غير العلم بها فاعترضه الطريق من سلكه قبل إجماله والمردود به من طريق وهو
أنتم الله لا ينافي ما قلناه فيهم قوله وكانت الشبهة بدلية لأن السقطة وقوله وهو ما من شأنه أن يكون منسوخاً من كونه
أن يكون في هذا الآثار وإن لم ينفرد ذلك الأمر وفيه فعل فإن إطلاق المشتق عما قام به المبدع المستعمل مما ارتفع في غير ذلك
ولا قرينة هنا على إرادته وإنما شموله الأمر لأن الأمر لم ينفرد في حاله فهو بغيره كونه إطلاق المشتق عما قام به المبدع في خشيته
وفي خلافه فيهم على تقدير تسليم القول به يمكن أن يقال هنا أن الظاهر في الشبهة في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
فيما مرتهاد كما مراد في النسخة لسلاحيه في خبره وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
المؤكد به حال الدعا صارت سبب الكرامة وذلك في حاله لا في حاله وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
أشتر لا في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
وأنما سلكه في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
المقيدة لجواز أن يكون في النسخة في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
جيدة مقيدة مع صحيحتها في النسخة في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
فلا بد أن لا ينفرد في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
ثمرة وله بعض النسخة ما في خبره ما في خبره وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
الكرامة في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
لكن لا بد أن لا ينفرد في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
وهو منوع الظن المعدل في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
في عبارة الخط ويكون السمع عنها في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
مروقة على بن أبي بكر ومنزل النزل في خبره وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
تجاء إليه بالرجوع إليه بعد النزول به وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
من فاء يفي إذا رجع إشارة لأن إطلاق الفاعل في الخبر هنا في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
مختلف الأول لأنه باعتبار رموز النقل وإن كان إطلاق الفاعل في الخبر هنا في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره
اليد في بحث وقت التوافل في قطع قوله وأنما سلكه لأن الظاهر في خبره في حاله بقرينة ما تقدم من أدب السكوت في خبره

و قد التقيت في داره
بأرباب من شرفهم و
عزله

و اما در این کتاب که در این کتابخانه است

33

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لہ
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

۱۱۱

الفقيه ايضا قل قوله ورواه يورث الفقه كما ثبت له في ما ذكره في الفقيه انه ورواه الاكل في حجة يورث الفقه ايضا
في باب كبريت من رسول الله صلى الله عليه وسلم قال في يورث الفقه كما ثبت له في ما ذكره في الفقيه انه ورواه الاكل في حجة يورث الفقه ايضا
ما بين الاكل في حجة يورث الفقه كما ثبت له في ما ذكره في الفقيه انه ورواه الاكل في حجة يورث الفقه ايضا
مطاداد الم تحيل فعل كثير غافلا فلما تعدد وعاد عدم اتصالها ما يمنع الفصل في ذلك كالحديث في حجة يورث الفقه كما ثبت له في ما ذكره في الفقيه انه ورواه الاكل في حجة يورث الفقه ايضا
الواحد ما لم يحل الحديث ولعل الاحتمال لا يلائم الظاهر ان كان ما ذكره في حجة يورث الفقه كما ثبت له في ما ذكره في الفقيه انه ورواه الاكل في حجة يورث الفقه ايضا
الوضوء مع ما ذكره من عدم التعدد وعرفنا واورع من ذلك عدم وقوع تراخي كثير بين الاكل في حجة يورث الفقه كما ثبت له في ما ذكره في الفقيه انه ورواه الاكل في حجة يورث الفقه ايضا
ارتباط عاتقه كان احوط فانهم قوله وغاية منها ابقاء النوم على الوجه الاكمل كان مراده ان يحل الوضوء بعد الغاية من ذلك
غاية اخرى فقصده انه يتوضأ ولا يبق النوم على الوجه الاكمل لعدم توقف جوارحه على توقف عليه ليس الافضل وكما لو تيسر
لا راد ما ذكره في حجة يورث الفقه كما ثبت له في ما ذكره في الفقيه انه ورواه الاكل في حجة يورث الفقه ايضا
بعد الطهارة الطهارة على الواقعة بشرط ما علم كونها رافعة للحديث واستحي ما هو شرط برفعة فليس هو كذا
مشرط به لا ما هو من فله وهو النوم ثم قال في تحقيق ان جعل النوم غايته جوارحه انما هو النوم بحيث يقع النوم قبل ان يركع
بأن يكون على الطهارة وغايته صحيحة وقطع به شرطه بان يورث الطهارة ما يورث الطهارة فلا يصح الوضوء عنه بغيره لانه خارج
قلت الا باقتضائهم فيها وانما الخلاف في وقوع ذلك النوم على الوجه الاكمل وذلك غير حاصل من دلل الطهارة انهم جعلوا الغاية في فضل
تلك الافعال الطهارة فكيف لا يحصل ذلك النجب بما مر من شرطه ان النكاح من الروايات الواردة في باب الوضوء للنوم
كقول الصادق ع في تطهر ثم ادر انك فرشته بات فرشته كسجدته على ما في الفقيه قوله منسوبة ثم ادر انك فرشته بات فرشته
كسجدته على ما في ثواب الاعمال او في حضور من يجب عليه كسجدته من سئل ابو عبد الله ع عن البر قبل منبئي الى ان ينام او جوبت في كبره ذلك
حضر تروخه وروفته ساعة فاكسالة عني نجيب ع ثم يدر النوم قال اجل يتوقف فليصنع كذا جاز الوضوء بقصدانه
للمنوم بل ياتي بوجوب هذا القصد في النية كما استدلل بقوله ثم ادر انك فرشته بات فرشته كسجدته على ما في الفقيه قوله منسوبة ثم ادر انك فرشته بات فرشته
الصلوة بناء على ان المفهوم من عرفان الوضوء لاجل الصلوة طاعة فواما اذا قيلت الماير في انك اذا اقبلت العود
فدر سلا حله ان اقبل اليه وسلا حله لاجل لقاء الامير والاعد ولا منفع لكون الوضوء لصلوة الا انه لا يستحبها وهذا هو
كان محل ما قل ان كون هذا المفهوم هو ما قلنا في الروايات بحيث عرفتم ان الاكل كون الوضوء لاجل الصلوة او لغرض
لا يستلزم ان يقصد في الوضوء انه لاجل او لاجل لا يبرأ منه في المثالين المذكورين لا يلزم في امثالهما ان يقصد من اقبل اليه
وسلا حله لاجل الامير والاعد ولكن لا يربط انه غير منسوبة جاز فعل الطهارة او الوضوء بهذا القصد من وجوبه غايته آخر

٢٠
فيما

۲۰ و علی بن ابی طالب علی و صفیاء الاحمدیه
بنیه حبیب الاخبار و نور الدین حبیب
الاصلاح و الشهاده

فمن

نقل اليك ثم تدخل بك ففصل فريك ثم نفخض فستشقي وتصب على الماء على ركب ثلاث مرات ففصل
 ووبك وتغيب عن حبك الماء ومنها مائة ساعة المتقدمة لا يغزلك من الروايات واما مضرة زرارته بالجم
 فقد عطف فيها المنكبا لا يسرى اليه بالواو ولا لانه فيه الترتيب لكن المشهور في الاصحاح ووجوب الترتيب
 بينهما ايضا وادعاه الشيخ في الخلاف والمنع في الاستحرام بالاجماع وادعاه ابن زهره وابن ادريس ايضا
 وقال المحقق في المغيرة اعم ان الروايات دللت على وجوب تقديم الرس على السدا اليه على ان فيه حرج بك
 لكن فيها ما اليوم ما يجمعون فيقولون بتقديم اليه على ان قال ويجعلون شرطه صحة غسل وجهه فتردك لثنته وما علم
 انتم لكن الصدوقان لم يفرقا بالترتيب بل في حبه لا ينفيد لكن كان ذلك انها لا يوجدان والا لا شوبه لاصح
 في العقبة بالترتيب بين الرس وحده وفي كلام ابن حميد وابن ابي عقيل ايضا عدم الترتيب وحي فليدقق
 بالاجماع المذكور فلا سيما القول بعدم وجوب الترتيب بين اليه والاصل والاطلاق الاية وفي الروايات المذكورة لكن الاخطا
 في مطابقة الاصحاب قوله لا وصفناه المراد في يوم الترتيب نفس الاعضاء بل بخلاف الترتيب في كل منها ما خرجت المراد
 والعورة تابعة لليه في غسل ففصل مع الجانب الايمن ففصل مع الجانب الايسر ثم الى اليه لما فلاحا منه ان ذكره عليه وذلك
 المذكور لمفصل محصور في الجانبين ما لا يورث غسل احد المشترك معها وكذا العورة ولو غسلها مع احد ما فلاح
 الاجزاء لعدم المفصل المحصور امتناع ايجاب غسلها مرتين انما يكون حادثة له ايضا على ما ذكرنا في التامه اليه
 تابعة للجانبين فيفصل مع كل منهما اودع اثباتا ثم لا يخفى ما في كلام المذكور في ترجيح اولوية غسل احد المشترك
 معها على عدم المفصل المحصور اذ لا بد من غسل احد المشترك معها التبع سواء كان محصورا ام لا اذ لا يمكن عتاده في كل
 جانب اليه بل احد المشترك الا بافلاك شتر في الجانب الآخر فيلزم غسل احد المشترك معها وايضا العورة عضو
 محصور فيسرى حكمه باولوية غسلها معها وايضا ان صح انفيج المذكور فكيف يصح ما يناهض عدم المفصل المحصور
 جزءا من تعميل الحكم بخلافها مع احدها وايضا ما ذكره آقايه امتناع ايجاب غسلها مرتين في وجوب عليه ان لا امتناع فيه ما شئت
 من وجوب غسل المفصل مرتين لاحتماله ولو فرض بالمتقدمة الا ان جعل كلامه في غسل احد ويجعل متباعدة على العقل فجزء المذكور
 يتفرض اجزاء اخرى البدن فزاد انقطع وذلك ان مراد المفصل المحصور مفصل يكون له عرض وفرادى الى الحد المشترك لو كان له
 عرض وجب غسل كل جانب اليه فلا يلزم غسل احد المشترك واما هنا فلا يمكن ذلك ولم يبين غسله مع احد الجانبين فالاولى
 معها وكذا العورة حيث لم يبين غسلها مع احدها وجه يذبح جميع ما وردنا من الروايات والظاهر وجوب عليه الغسل في العورة
 ما شرنا اليه لانه ما قبله للثبوت فانما غسل كل طرف منها مع جانب نعم لا يستدل بنقل الجانبين على طرف فيه توسعه فلا يزم

مفتی محمد رفیع الدین صاحب

[illegible]

المجلس: هذا بخصوص عقد الإف
التمتع ١٠ و ١٢ من ١٩٢٤

[illegible][illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
 مشتمل على بعض النسخ
 المأثورة عن بعض النسخ
 المأثورة عن بعض النسخ

والله اعلم
بما فيه
الكتاب
والله اعلم
بما فيه

[illegible]

1. *Chlorophyll*
 2. *Chloroplast*
 3. *Chlorophyll*
 4. *Chloroplast*
 5. *Chlorophyll*
 6. *Chloroplast*
 7. *Chlorophyll*
 8. *Chloroplast*
 9. *Chlorophyll*
 10. *Chloroplast*
 11. *Chlorophyll*
 12. *Chloroplast*
 13. *Chlorophyll*
 14. *Chloroplast*
 15. *Chlorophyll*
 16. *Chloroplast*
 17. *Chlorophyll*
 18. *Chloroplast*
 19. *Chlorophyll*
 20. *Chloroplast*
 21. *Chlorophyll*
 22. *Chloroplast*
 23. *Chlorophyll*
 24. *Chloroplast*
 25. *Chlorophyll*
 26. *Chloroplast*
 27. *Chlorophyll*
 28. *Chloroplast*
 29. *Chlorophyll*
 30. *Chloroplast*
 31. *Chlorophyll*
 32. *Chloroplast*
 33. *Chlorophyll*
 34. *Chloroplast*
 35. *Chlorophyll*
 36. *Chloroplast*
 37. *Chlorophyll*
 38. *Chloroplast*
 39. *Chlorophyll*
 40. *Chloroplast*
 41. *Chlorophyll*
 42. *Chloroplast*
 43. *Chlorophyll*
 44. *Chloroplast*
 45. *Chlorophyll*
 46. *Chloroplast*
 47. *Chlorophyll*
 48. *Chloroplast*
 49. *Chlorophyll*
 50. *Chloroplast*
 51. *Chlorophyll*
 52. *Chloroplast*
 53. *Chlorophyll*
 54. *Chloroplast*
 55. *Chlorophyll*
 56. *Chloroplast*
 57. *Chlorophyll*
 58. *Chloroplast*
 59. *Chlorophyll*
 60. *Chloroplast*
 61. *Chlorophyll*
 62. *Chloroplast*
 63. *Chlorophyll*
 64. *Chloroplast*
 65. *Chlorophyll*
 66. *Chloroplast*
 67. *Chlorophyll*
 68. *Chloroplast*
 69. *Chlorophyll*
 70. *Chloroplast*
 71. *Chlorophyll*
 72. *Chloroplast*
 73. *Chlorophyll*
 74. *Chloroplast*
 75. *Chlorophyll*
 76. *Chloroplast*
 77. *Chlorophyll*
 78. *Chloroplast*
 79. *Chlorophyll*
 80. *Chloroplast*
 81. *Chlorophyll*
 82. *Chloroplast*
 83. *Chlorophyll*
 84. *Chloroplast*
 85. *Chlorophyll*
 86. *Chloroplast*
 87. *Chlorophyll*
 88. *Chloroplast*
 89. *Chlorophyll*
 90. *Chloroplast*
 91. *Chlorophyll*
 92. *Chloroplast*
 93. *Chlorophyll*
 94. *Chloroplast*
 95. *Chlorophyll*
 96. *Chloroplast*
 97. *Chlorophyll*
 98. *Chloroplast*
 99. *Chlorophyll*
 100. *Chloroplast*

Handwritten Persian text, likely a manuscript page, featuring dense cursive script.

[illegible][illegible]

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

عبد الوارث مطهری
فی الاثنین

سحر و جادو و افسون و تالسمان
و ابراهیم و یحیی و عیسی و یونس
و اصف و زکریا و یحیی و یونس
و اصف و زکریا و یحیی و یونس

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

از این خبر در اردیبهشت ماه ۱۳۰۲
مجلس شورای ملی در تهران
۱۳۰۲
مجلس شورای ملی در تهران

[illegible]

Handwritten text in Urdu script, likely a continuation of the letter or a separate note, written on aged paper.

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or a note, written diagonally across the page.

۹
 انوار الیقین
 ابرار و زانین نور
 نینا نینا نور
 انوار الیقین

وَقَسَمْتُ بِمَا فِي كَفِّهِ كَرَامًا فَوَقَّعْتُ بِالْطُّورِ بِرَدِّهِ عَنِ التَّكْفِيفِ نَسْرًا لِمَا فِي السَّعِيدِ بِمَا كَرَامًا
إِذَا تَقَبَّلْتُ أَرْوَاحَ الْمَلَائِكَةِ مِنْ مَحَلِّهَا

والتحقيق من هذا الكتاب
والإفادة من هذا الكتاب
والإفادة من هذا الكتاب

سنة الزيادة لما ليس من قبله
حسن حقاً يا إلهي أتمنى
بعبارة ضعيفة

سنة ١٢٠٢
على ارض الخول في زمان اول
في حوت الجهم اول شهر
في اربع سنة او ثمانية
الاول في

و در این طایفه متنازه می
خندند و شادمانند و در این طایفه
مستقیم در این طایفه
پیش می روند

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, covering the entire page. The text is dense and appears to be a continuous narrative or a collection of verses. The script is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge of the language and script.

الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, written in a cursive style.

[illegible]

منه من بعد تقديره فما كان بعد تقديره قد اظهر
الرضا لذلالمصاد والعادة ٤

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطاهرين

ایک طرف

11

وہمشتہ

صفت لفظی

[illegible]

وَقَدْ عَمِلْتُ فِي خَدَائِشِ كَسْبِ الْوَسْطَانِ فَانْصَرَفْتُ إِلَى الْوَسْطَانِ
لَوْ لَقِيتُ فِيهِ نَفْسَ نَفْسٍ لَقَدْ لَقِيتُ فِيهِ نَفْسَ نَفْسٍ

٣ فاقولوا له اننا نؤمن بالعمرة

یشتین

(Faint handwritten text from another page)

تو لہذا ان کان واسطے موجود تھی
دیس نہ کہ منہ رہ

عنه

[illegible]

الاض
منه قطعاً عما هو في من نافع في علاج
عنه يوفي ذكره الا اننا انما نجد
معظمها كما اننا نشهد
بعض مع العلم ان كل واحد لا
يعد الا يمكن ان يكون له اثار
تلك الاثار كما اننا نشهد
عنه الا اننا نشهد
للعده وان كان من النقص

برصفتی لاریچا رفند و لاریچا
مکتبیر منسره

دعا

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

ان ریختن و توبه و عذر و عذر و عذر
اخطا علیها فدهن ۱۵

فانه طاعة العموم والضرورة لغد
الحياة في هذا الوصف بنية اعز
من الاعلى و بوابه ذلك ولود هذا متصل

[illegible]

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
علما وهدى

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

نفس

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

[Faint handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side.]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۲- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۳- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۴- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۵- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۶- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۷- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۸- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۹- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۱۰- در این کتاب که در این کتابخانه است

۱۲۱

عبدالرحمن بن عبدالمطلب
ابن ابي طالب
ابن ابي طالب
ابن ابي طالب

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وكرمه

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

در باقی نیت
علا رانه کسین بر سر حقیت
خطبر

سند الفتنج و الفخر و الفد و الفد و الفد

عن عطاء بن رباح عن ابن عباس

فجعل ان يكون المراد بالاول بالمعنى
هذا النفس به علاقة كما فصلت في
المعارف وادراك
المتبادر
فمنه

خود

۴۴

مجلس اوله
در روز سبزه
بان اعیان
حضرت
الدین

[illegible]

کتابخانه

[illegible]

५.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

وفا در درگاه محکم و بصری و زنی

اعلاق حسنة من غير صورة في غاية التفسير وشمس المعبرين في غير نظر زمان عدم التفسير في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
عدم التفسير في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
مستحق بالجميع في الزمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
نفس في الزمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
الروايات انما هي على الحقيقة وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
ما جاز في الزمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
الشرائط في التفسير وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
شروطها وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
من اجل وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
معبودها وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
في انفس وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
الحسنه وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
كول التفسير من وراء الالباب وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
حيث كننا الالهة وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
في شمس الطير وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
الوان تشرق في السرايا وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
الزواجر من وراء الالباب وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
مجرد الالهة وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
في الحوت وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
الاصناف وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان
من الزواجر وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان وشمس المعبرين في غير نظر زمان

[illegible]

الحمد لله الذي هدانا لهذا
 ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

وكان فعل الكتاب ارا الكتاب في داره الحجازية
عن ابنه وقلبه وكرهه وكرهه
عليه رسول الله صلى الله عليه وسلم
بالعقب ٥

٤

بصفت

[illegible]

ایمانی که در حق میوه از اندر
باید که در حق میوه از اندر

[illegible]

[illegible]

زمان المصنف ايضاً في دول الامام و ما فيه فكل من علم ولا الم بعيدة بل في شرح الارشاد و بكل من علمه هناك و قد وقع الامر به
 ان يحسن حال النجاة ايضاً و لا يكون له ان يفتقد في كل المصنف و قد حصل هذا القسم من المصنف و قد كان الامام و انما جاءه انوار
 مع الاضطراب و بعد الامام منهم بحيث لا يمكنه الاستئناس في دفعه في النجاة بالشيء اليهم و قد تلفت هذا العمل و اراد
 باجها و ما يمكن له في الدنيا لا للدار الآخرة عن بعض احوال و حرم فدير و صدق هذا القسم المعقول و قد نفى ذلك
 لصدق الجهاد في غنى ايضاً كما سيجي في كتاب الجهاد فزعمه في كتاب من مع عدم شمول الامام كما يصرح به في شرح الامامة
 فاقول و ارادوا بالجهد هناك المعنى العام مما روي به و يمكن ان يكتفى به كما لو روي من عدم تعريف هذا القسم و قد كان
 في شرح الامامة بمقتضى الاستئناس و ما ذكرنا في مرقاة خلاف في هذا القسم فان النجاة و من تبعها حرم
 بالشهادة من يدى الامام و انما به حكم مجاهد كالحق و المصداق لشيء من القسم ايضاً و مثل نظرهم الى عدم قبول الله
 و قبوله للصديقين و نظرهم الى ان الباب دونه هو الجهد و لو لم يخطى هرافيه فلا فائز حاصل له احتمل ان يكون
 لمجد المعنى العام فيقتضي تخصيص العوام و سقوط الامام عما هو المتفق و هو حوطه و لا يغيب و لا يمكن في الامام كجوده
 و انما لا جوده فيقول كالحق التبرئة كجوده و قد روي عن العروة و الجوده في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام
 كجوده و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام
 من عندهم كجوده و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام
 فيظهر انه يصرح كجوه و ان صاحبها الام و انما الف و كجوده فانه يصرح ان لم يصعبها الام و بهذا صرح المفيد
 و هو في النهاية و يمكن جوده الى العروا و يصرح الف و كجوده و ان صاحبها الام كما يصرح في فاعلم بالمرح مطلق في
 الجحش كما ذهب الى الحق في المعبر و انما ذهب آخر و هو ان الحق ايضاً اذا اصابها بالدم و قد اصابه و قد اصابه
 ابن ادریس و ذهب في النهاية الى انه و انما روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام
 و غير قطع الطريق للمومنين في ان قتل من مظهر ارامه و ما له فوضه فيه غير تخصيص بكونه من قطع الطريق
 فذكرهم بالخصوص الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام
 و الاخر كمن مات غريباً او لم يمت و لا حقه في عدم حق احواله بالشهادة في الامام و ان دونه و ان قتلوا منه لم يلزم
 و الفصل في ذلك و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام
 بالروايات الواردة بالا امة لا يغيب الفرج كرواية الكمال ابد بوجه به و ليس و اخرى و عند ذلك علة
 و روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام و قد روي في الامام

١٠
 من المصنف
 ابنه اذ الناطق
 من المصنف

فصل في معرفة الحروف العشرة
التي هي الالف والباء والحاء
والخاء والذال والراء والسين
والضاد والظاء والطاء

دعا درود الهی حضرت علی علیه السلام
ای خدیو نبوی ای امانت دار کلام
ای پادشاه عالم ای امیر مومنان

الفتح انما يريد انما يتوجه بها اذا كان خروجه بعد غسل وبرا حرج بعضهم من تشبه غسل الحبة في رويته فلهذا لم يسم الحبة
جربان الخلف فيه ايضا فادوا وقع الحديث في الاستاء ولا يخفى ضعفه لما اشترطنا اليقين ان المأثرا لا يثبت الا في
مجمع الاكمام ثم قال الامام في التواتر عليه رويته امس غلب الراجح فلهذا لم يسم الحبة اذا رويته المردة
فان اردنا ان يسم الحبة فليدوا بطلانها فيسحق ما فيها ان لم يكن جدي فان كانت جدي فلا تخبركمما قوله صدر من الاجتماع
فان في الجبان ولو اجتمعت ذلك فعليه شريطة في قوله ثم يشبهه ثوب قال في الشيء لا يسم فيه خلافا لرواية
ما في نسخة الحديث عن ابي عبد الله عليه السلام حتى اذا فرغت من ثلاث غدت جعدة في ثوب لطيف ثم جففت في رويته
بعد ما غسل ثم تشبه ثوب طرد في ثوبه عارض ابي عبد الله عليه السلام ثم تشبه ثوب لطيف قوله صوابا للكن من العسل
فانه يوجب له ذلك كما كانت رايه في الشيء التوسيع ما وردنا من التوسيع قوله والاك الما في غير الكيف بدل
عليه السلام ثم من الحسن الصفا فاك كذا ابي عبد الله عليه السلام من غسل الميت وماؤه الذي يصيب عليه بدل في غير
كيف فوقع كون في بلايع ونفسه الحرة في الحية شبيهة بسنن فلهذا لم يسم في بحث الاستقبال حاله الاختلاف
قوله وتركه كونه مكرهات عندهم وروايت عن جملتها تركها سببا وفي بعضون ذلك اما في رويته
اصطلاح اخر غير المشهور قوله بان كبر العسل بين رويته قوله في رويته عار ولا يجل بين رويته في غدا
بعض من جانبه والعلامة في النهاية والاشكال استجوب ووقف العسل من جانبه الامين واستدل في النهاية بهذه الرواية
في اعم ما ذكره في رويته العلان سببا عن ابي عبد الله عليه السلام لا يسم ان تجعل الميت بين جليك وان تقوم
من في ثوبه فغسل اذا قبلته مياديا لا يظلمه جليك كالبسط لوجهه وحده الشيخ على الجواز في رويته قوله واما قوله
واستدل الشيخ في الخلاف على ذلك باجماع القوم وعلمهم يدل عليه ما في رويته الكامل واما كذا ان تعقده او تغفر
لظنه وما ورد من الامور كرواية ابي العباس ابقه محمول على اتيقنه كما ذكره الشيخ في رويته قوله وقم اطفاره ويزيل
فانك لا تشيخ في الخلاف لا يجوز تعقيم اطراف الميت ولا تطيفها من الوجه بالكلية ثم ادعى عليه الاجماع وظاهره انه لم يكن
بعد ذلك باطل تعقيم الاطراف كمرور ما يستدل فيها باجماع القوم وفي المثنى ذكره اولا انه قال عارنا لا يجوز نقض
من شعائره ولا من ظفوه ولا من راسه ولا من رجليه وتمر سقط منه شيء جسد في الكفانه وظاهره انما هو
لكن قال بعد ذلك لا فرق بين ان يكون الاطراف طويلا او قصيرة وبين ان يكون كثرها او قليلها ولا يكون في
كرامة النفس فاك في النهاية كمرور نقض اطفاره ويزيل شعوره عند جميع علماء الشريعة والجملة المشهور انكراته
فيها كما ذكره في شرح الارشاد وظاهر بعضهم القول بالحرمة ويدل على كتمان حرمة اكراته حسنة ابن العربي

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

8

[illegible]

[illegible]

۲۱۲

[illegible]

و علم عالمی و لا یفنی با این کون مطلق
تغیر ناپا دلاز اولی از انانیته
لا یخبر فی

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۳۰
 ما تتركه من الدنيا ما تتركه من الدنيا
 ما تتركه من الدنيا ما تتركه من الدنيا
 ما تتركه من الدنيا ما تتركه من الدنيا

برای اطلاع شما به این جهت که این کتاب
در کتابخانه عمومی است و به شما
تعلق دارد و به شما
تعلق دارد و به شما

٤٠
 قاطع الصبح العوط
 قمتي لهم الملائكة والولاء
 لم ارضعني فامسك بي فابع
 انا كلكم الفصح منه بل لعل
 الامم جودوا امرى اعدت
 ضربه عليه
 سنة

[illegible]

وسلطان

سیدک و از آن امانت بداد ایمن التاج القاهر المملک محمد بن

دعوت الوديعه
نظر الوديعه
نظر الوديعه

الحمد لله الذي هدانا لهذا
 الذي كنا لنهتدي لولا
 أن هدانا الله

ان التاج

۲۴

مردی

عزاة

و قد عرفت ان
و از احوال و احوال
از احوال و احوال

فصل فی بیان احوال
و اخبار و کرامات
و معجزات و غیره
و غیره

عبد الرحمن

روز

ثبوت الاجماع او التقيد بضرورة الاختلاف ايضا ما نفوق نصيب الحكم بحيث يفي في اصولهم وادعاهم في بناء ذكره انفسهم
والتردد لا بد له اذ ذكره في ان الشك صنفان ان اراد به والحق في الصلوة بالصلوة الواجبة في هذه الصورة الواجبة
في الباع في غير هذه الصورة على الصلوة في موضع عبادة في غير هذه الصورة على الصلوة في موضع عبادة في غير هذه الصورة
اذ يمكن ان يكون الفرق فيما هو وجه التفسير في ان بعض الحكماء في يوم كذا جعل في الصلوة في موضع عبادة في غير هذه الصورة
في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
عليه واجبة في كل هذه الصور في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
لنفسه الصلوة في كل هذه الصور في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
في كل هذه الصور في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
عن انما المذكور في هذا كانه من قبله في كل هذه الصور في موضع العبادة في غير هذه الصورة
الصلوة فيها وتركها في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
انما الصلوة في الاصل في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
ان يمكن ان يتم الصلوة في الاصل في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
يصح عليه ايضا وان شاء الله تعالى في الاصل في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
مجلس هذا ان يخرج عدم كونها في كل هذه الصور في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
فاذا كان في الاصل في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
الكبر في ان في الاصل في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
والمواضع في الاصل في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
العلماء حيث نصوا في الاصل في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
يتبع في ان في الاصل في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
ولهذا ما في الاصل في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
يكون اذ في الاصل في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
في الاصل في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة
الوجه في الاصل في موضع العبادة في غير هذه الصورة في موضع العبادة في غير هذه الصورة

استقامت و جدوج

۲ احصاء الثابتات
الى الامام والكنس

[illegible]

۱۲

۱۵۱۰

[illegible]

حسن

فان ذلك لدور الاله على دورك المصنوع با دورك الرحمه ص

في التمام

[illegible]

عبد بنی فهد سوان الی از ایوب علی بن کرم و در این مجلد از مجموع
و کذا الیه و این علی بن فهد و الی کذا و ف

وانهان علمه لا كلف عليه ولا تلحق له الحكم كصحتها لا كخبرها كمال اذ بها مشتملة على اعادة الاله او نزل الماء
 وراها كلف منه بوجه في اجتهاد الاله او الماء او شتمها فلو عتبه المنة فعدوها فالحال القول بوجوب الفعل مطلقا
 فضايفه وانهان علمه وعدم وجوبه لك فاما اذا كان كلفه في جهة وضعه في النهاية عدم وجوب فعل في الماء
 المنة نوع كلفها فلا يلزم كماله كلف برفع الماء ولا تغدو وجوب الفعل في ذلك الاستصحاب لانه شروع في العمل في الماء
 انتم اولا او لا الوجوب شوغها وختم المنة فيها لانه نزل الماء وان جهتم في النهاية عدم وجوب الانتهاء في الماء
 كافتقار عدمه بوجوب عادة الاله ولم يذكر احال عدمه هذا ففصل عليها القول فاما اذا احتجح لا معاوان او علم مع
 ماء فعلم ان مطلق منهم لانهم اذا بدلو اية قبله منهم وقد بدلوه عند طلبة فقدم ذلك وتقدم عدم الوجوب وكذا كلف
 ان يستوجب الماء نعم لو لم وجوب القول تحت وجوب الانتهاء لانه شروع في العمل فوجوب كلف شموله وانه
 ان طلبه لم يذكره ولا غير ما ذكره من الانتهاء بل هو طهار الماء مطلقا على وجهه وطلوب وان وجوب المنة هذا المعنى راجح
 عنده بخلاف الاستصحاب فان الراجح فعدم وجوب وقال في المسبوق فان مطلقه انه شرطه فغيره بدله لم يفرغ
 ان يصر عليه في ذلك ضرر وجوبه المنة بل يصر على طلبة كلفه به على ما ذكره في عدم اوجبه الانتهاء ثم على
 عدم وجوب المنة في الانتهاء في الماء فالحال منة الاله به وتقدم وجوب طلبة ما شرطه فغيره كلفه اوجبه المنة
 انتم اولا او لا الوجوب شوغها وختم المنة فيها لانه نزل الماء ولا جهتم في النهاية عدم وجوب الانتهاء في الماء
 ففصل عليها القول فاما اذا احتجح لا معاوان او علم مع
 فحكم بوجوب اعادة الاله ولم يذكر احال عدمه هذا وانتم في المسبوق حكم بوجوب قول نعم الماء انتم وجوب المنة
 كلفهم في الماء معه وتبعه في المنة والراجح عدمه اذ تعرفت هذه النوع ففصل عليها القول فاما اذا احتجح لا معاوان
 ففصل الماء ولم يذكر انتم فاما اعادة الاله فمعلوم انكم في فضل من غلبتها او من علمها لم يضر او بدو
 في شئ من ذلك كالفصل في الاله غير استعماله والادراك في هذا مطلق العصور والمال علم لم يفرغ في الاله او غيره كلفه
 في شرح الاثر وانتم مفضل لفسله ولذا انتم واحترمتها عاينوا لانه نفس الجدة الكاف او طوبى لواله والظالم لاله
 بغير من انتم فيه وما يجزى خاله من الحيوان في هذا المال لعدم صحة الحكم بسقوط الخوف على الحيوان انتم علموا انتم علموا
 يقتضيه الملوكة الا ان يدخل الحيوان غير الملوكة مطلقا فغير الحكم كلفه اضاف طلبة المنة كلفه عقوقه واني انتم في
 غير الملوكة فغيره فلو لم شرعا على انتم الخوف في خوف ضرر على وجهه خطه عن شرع كونه جوعا او حر او رداء
 ففصل على به حكمكم داخل الحيوان مطلقا في نفس في بقية النعم في منتهى العلم بالاله انتم لم كلفه العقوق وانتم في هذا وجوب
 انتم انتم ففصل انتم انتم لانه لا بد من انتم ففصل انتم بالانتم في قوله ولو لم يجرى انتم انتم في قوله

كاتبت في اليوم الرابع عشر من شهر ربيع الأول سنة
 الف واربعمائة وخمسة عشر في دار الخزانة
 بمصر بمكة

2

[illegible]

۱۵۱۲

اذ اخاف عليه ان يترفع في الزمان او يلهو بالجمعة تارة معتد به واما اذا خاف ان يترفع فيها انما هو الاصل
 فليقلط الاطلاق كلامه على ذلك ثم وراجه بعض عباراتهم عدم جواز التسميم وشرطه خوف الضرر لمعتد ولكن ان
 يستدل على الدلول بالاطلاق الاية الكثرية فانها مطلقة التسميم مع المرض فانه لا يوجب نفسه في مرضه من استعمال
 الماء في الحيلة لا كما هو على عدم التسميم فلا خوف من حصوله كما في اصدار الماء ويحصل وجوب الاستئذان واما مع الخوف في الحيلة
 فليقلط الاطلاق لا ان ثبت وجوبه لنفسه اذا دعي ما ذكره وما ذكره على الماء بعد ما قيل ان الماء مع وجوبه
 فيها جواز التسميم وانه قد يترفع في عدمه بل عدم جواز التسميم مع مطلق المرض لا خصوصه لا كما هو في الوردية ولكن من قول
 والوجه ان التسميم لا ينافي في مرضه استعمال الماء الضرر اليقين واما الاية الكثرية فهي كذا لا اطلاق على ما ذكره بعض المفسرين
 ولا يوجب قيد الاطلاق بل عدم الوجوب على عدم التسميم في مرضه من خوف ضرر معتد به لا ان لا يوجب في الضرر فليقلط
 عدم الوجوب على ما في النسخة كقولهم في مرضه من خوف ضرر معتد به لا ان لا يوجب في الضرر فليقلط عدم الوجوب
 لا كقولهم على تقدير حصوله لا ان لا يوجب في مرضه من خوف ضرر معتد به لا ان لا يوجب في الضرر فليقلط عدم الوجوب
 من عموم القائلين حسن استيفاء قوله في حكم جواز التسميم مع عدم التكملة مع اختلاف ذلك في التفسير الاول واما في الثاني
 بعد فلم يوجبوا منعها كذا كما ذكرنا في عدم الوجوب على ظاهره ووجه في المرض بانهم اذا عدوا الماء منعها
 وخرجهم عن الوصول اليه فلم ينهوا عما في الاصل بطلان لانه لا يوجب في مرضه من خوف ضرر معتد به لا ان لا يوجب في الضرر
 فليقلط عدم الوجوب على ما ذكرنا في عدم التسميم في مرضه من خوف ضرر معتد به لا ان لا يوجب في الضرر فليقلط عدم الوجوب
 ما ذكرنا وبعين انهم في مرضه من خوف ضرر معتد به لا ان لا يوجب في الضرر فليقلط عدم الوجوب
 وكذا في القصد في البول والعذرة كما في خفضه في البول في مرضه من خوف ضرر معتد به لا ان لا يوجب في الضرر فليقلط عدم الوجوب
 لا كقولهم في البول والعذرة كما في خفضه في البول في مرضه من خوف ضرر معتد به لا ان لا يوجب في الضرر فليقلط عدم الوجوب
 على كل من شرب من البول والعذرة كما في خفضه في البول في مرضه من خوف ضرر معتد به لا ان لا يوجب في الضرر فليقلط عدم الوجوب
 كما هو ظاهره ووجه في البول والعذرة كما في خفضه في البول في مرضه من خوف ضرر معتد به لا ان لا يوجب في الضرر فليقلط عدم الوجوب
 المروءة في مرضه من خوف ضرر معتد به لا ان لا يوجب في الضرر فليقلط عدم الوجوب
 لك ثم حكم في الجمع فانه اذا لم يتمكنوا من استعمال الماء فسموا اذ اخرجوا من كونهم في مرضه من خوف ضرر معتد به لا ان لا يوجب في الضرر فليقلط عدم الوجوب
 الماء فان كان وضوءه وكان لا يوجب في مرضه من خوف ضرر معتد به لا ان لا يوجب في الضرر فليقلط عدم الوجوب
 بعضهم كما في النسخة في انهم في مرضه من خوف ضرر معتد به لا ان لا يوجب في الضرر فليقلط عدم الوجوب

ک
 ۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is slanted and partially illegible due to the angle and handwriting.

يدرك في الجبر وروا في
 باب فيها فضيلة التلخيص
 يدرك في الجبر وروا في
 باب فيها فضيلة التلخيص
 يدرك في الجبر وروا في
 باب فيها فضيلة التلخيص

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وجلاله
والله اعلم بالصواب

مطعم عدم سواك شتر ولا اسنة منهم وجوبه اليهم دون غيرهم الا ان شتره كان اسنة عدم وجوبه لهم
في المايه صرح الشيخ في سبع اقسام ما هو غرض العطف للسلطان اذ لم يرد غرضه ولم يزل لما كلف العوض كما هو غرضه غلط
نفس الانسان ونزله لمساواة العدم فان كان ذلك اعماعهم فذاك وسع في ثمنه وملكه او ملكه غرضه او ملكه
السلطان ولا خلاف في وجوبه في العطف اذ لو كسب العطف في رولته استعمل في جميعه وعلا بان الحرف على الروايات في خوف
في المايه ومعه كونه السهم مثله في الجلاء بهم ولو كان شتره في الحيوان ما ذكره فبني لغرضه وانما ان شتره بهم
دونه او دونه ولم ينع في ضررهم لا وعلى انك اما ان تضرر بذلك مع شتره او بموته اذ لم يضره ذلك فضرر غيره كما
كما اختاره فالتا هنا الله رعايته ذلك وسنرى في الخوف اذ لو كان العطف كسب في نفسه وفي غيره واما اذ لم يضر
في ذلك هذا ملكه واما الحيوان المملوك للغير فلا يضره العطف المذكور الا اذا ثبت وجوب دفع الضرر غير العطف
ولم يضره في ذلك عليه كما ان الله ولو ثبت فالتا ان حكمه حكم ملكك فخره في ما ذكره في العطف والعلامة في هذا قال
في شهر لو خاف على حيوان الغير العطف في وجوبه كسبه فان اوجبه فالتا قرب رجوعه على المالك المملوك والمولى كسبه
المذكورة في النهاية بهم واما الحيوان غير المملوك فلا يضره العطف المذكور صلا وان كان محررا فالتا على امواله ما ضلنا
منهم في محله المحرم وعلى هذا معنى في طلاق العطف لا الجوان على فعله الله هذا لا يخفى ان على الواحد الاول ايضا
من بناء الحكم في عدمه في الروح لكل واحد اذا لم يكن معه وكونه اذ كان كسبه عليه صرف المايه فالتا
في استعماله الا ان يكون في ضرره في خوفه ما ذكرنا في العطف فان لم يضره وكسبه عليه فقد آه وجوبه
عند دفع العطف عدم المايه مع سعة الوقت ورجاء الاصابة والامن بغير فضاها على ذلك في العطف فالتا
لم يصح سمة كما لو صرح به في شهر ودكره في مذاهب علمائنا اجمع وبطل عبطه آية الكراهة فيها فان عدم الواحد
لا يصدق عرفا الا بعد الطلب او منع عدم الاصابة واما اختلاف في الطراف فالمشهور بينهم ما ذكره في المصنف في طراف
حكم وجوب الطلب في نفس الوقت في رعدة وغرغمة وغرباب وسر حوانه رتبة سهم
او سهمين اذ لم ينع هناك خوف وفك في ته ولا كونه اليتم في احوال وقت
الابعد الطلب المايه في رعدة وغرغمة وغرباب مقدار رمية او رميتين
اذا لم يكن هناك خوف ما سقط بجر حوانه ولم تنع في شتر منها لمقتضيه
الارض لا السهم والونه والمفيد والواصلح والرب خمر وضبطوا ذلك لمقتضيه

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

لكن انما الاولان في ابحاث في الامام واليهين والاشكال والاشكال على ذكر اليهين لسان
 ولم يقدره استبعاد المنفعة في احد ولا في الاخر في الكلف والحد والدرج على المستور والركن
 على جعفر بن محمد عن علي بن الحسين بن علي بن ابي طالب في السوفان كانت احواله فقلته وان
 كانت سهوله فقلته بين لا يطيب انظر في ذلك ولم يذكر في الكتب المتداولة ما يدل عليه غير
 الرواية فالعجب من ان ادر لس كلف في الزلزله ووجد ما وردت به الروايات وتوارى به
 في طلبة اذا كانت الارض على سبيلين وان كانت خربة فقلته بهم واحد ثم هذه الروايات
 وقصور دلالتها لعدم ظهورها في الوجوب ولا في الطلب من جميع الجهات فكيف يمكن ان يكون القلق في
 كماله المحيطة عليه في ابحاث معارضة روايات منها حجة زرارع باهم عارضه اعم فقلته اذا لم يجد
 المسألة فليطلب في الوقت فاذا خاف ان يفتقر الوقت فليست له اليد في الوقت فاذا وجد الماء
 فلا يقضي عليه ولا يقضي له يستفيد منها روايته على ما علم في غير ذلك فقلته لسانهم واصل
 ثم اجد الماء وقد بقي على وقت فقلته لا يبعد الصلح فان رب الماء هو المصعب فقلته ولو دون كبره في
 ادا طهر الماء عينا وشما لا فقلته لا يطلب الماء عينا ولا شما لا ولا في ثمران وحده على الطين فقلته وان
 لم يجد قاض وزاد في الوقت فقلته لا يدر في الكون في السفر وتجد الصلح وليس معنى ما اوتي
 ان الماء قريب منها فاطل الماء عينا وشما لا فقلته لا يطلب الماء ولكن يتم فقلته لا يرضى عليك الصلح
 فقلته وبالكمل السبع دروايه يعقوب بن سالم فقلته انما علم على علم الرصد للكل مع ما في الماء غير
 بين الطريق وبه غلوه ان يكون ذلك فقلته ان يفتقر في بعض الموضع ولا في ان الروايات لا يدر
 ضلعه لسان ان قلنا الصلح ولو كان ذلك في بعض الموضع فقلته لا يفتقر في بعض الموضع ولا في ان الروايات لا يدر
 على صورة ان يفتقر في بعض الموضع فقلته لا يفتقر في بعض الموضع ولا في ان الروايات لا يدر
 فقلته سبيلين فقلته فان غاب ما فهم منها لسانهم مع عدم خوف فقلته اذا وجد الماء واما في صورة ارضه فقلته
 والحد منها هو الشا ولا ما روايته زرارع فقلته ليس بسنة كلف العدا طهرها لوحت لسانهم في كبره ولو
 فلا يبعد عن ذلك فقلته لا يفتقر في بعض الموضع ولا في ان الروايات لا يدر

الطلب

الطلب ثبت عليه شرعا انما هو ما دام الوقت فاذا خاف فقلته لا يفتقر في بعض الموضع ولا في ان الروايات لا يدر
 فيه شواهد ما قلته وقت الطلب في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 ومن ثم لم يقدره استبعاد المنفعة في احد ولا في الاخر في الكلف والحد والدرج على المستور والركن
 كلامه وان كان فيه عينا فقلته كماله او حجة على الاحتياط فقلته في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 السكون وهو صنف غير ان يجتمع على اياه والدرج لا يطلب كماله في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 يدل على انه يطلب ما دام في الوقت فقلته في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 كما هو المشهور كونه عينا غير شرف في فقلته في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 شيئا او يفتقر في موضع كماله ان الامامية محبة في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 في الرواية مع استبعاد الصلح وكنت حجة على حجة في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 فمن ذلك عا رب النول في سنة ما فقلته لا يفتقر في بعض الموضع ولا في ان الروايات لا يدر
 ان يقال ان كماله في سنة ما فقلته لا يفتقر في بعض الموضع ولا في ان الروايات لا يدر
 احداث الميراث في الطريق قال ان الرواية بالقلان روايته السكون ولا على ما يفتقر في بعض الموضع ولا في ان الروايات لا يدر
 الحكم في الآية الكريمة في عدم الوعدان والطلب فقلته في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 وان التحريم فيها بذلك ايضا على ما في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 بطريق اخر من رواية عن احمد بن محمد بن ابي اسحق في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 على هذا الطريق ايضا وان كان كماله في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 ولاشك في ان الارض الصلبة لا يفتقر في بعض الموضع ولا في ان الروايات لا يدر
 على العدا الميراث في الطريق فقلته في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 لا حصل في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 في الميراث في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 من حيث انهم في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 وقع العدا الميراث في الطريق فقلته في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن
 الاتفاق عليه او شهوره وهو غريب والحجج مرشحة في القبح او لان كان وقت تحقق الطلب او بالحد والدرج على المستور والركن

فقلته لا يفتقر في بعض الموضع ولا في ان الروايات لا يدر
 فقلته لا يفتقر في بعض الموضع ولا في ان الروايات لا يدر

مصدقاً فيغفر استغفار الظن صحيح
فيه مثل ذلك فقد رخص فيه مصدق علم الروايات

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

ملك يده حرارته وج كمن توضع فوقه في شجرات الخضر
 ملك يده كمن يغير القضا على الخضر والنعيم والحرار
 التيمم بالارض ليعتقوا بالدين والكرامات والارض السعيد
 ولم يجهلوا ما كان على ايدى اركان الملك والارض
 استولى على فطر اخضر موضع شجر ملك الارض
 فتمتبه والارض لم يدعوا في الارض والارض
 حكمه اوفوا له اذ كان في الارض والارض
 احد فتمتبه في الارض والارض والارض
 في يد فتمتبه في الارض والارض والارض
 التيمم بالارض ليعتقوا بالدين والكرامات والارض السعيد
 موس وقدرت الارواح والارض والارض والارض

كذا في بعض النسخ الموقر أيضاً كما ذكره علم الغرر وهو في نسخة
 على ما نقله من نسخة على ما ذكره في بعض النسخ وهو في نسخة
 من الموقر وهو الموقر على ما نقله من نسخة الموقر وهو في نسخة
 ما في نسخة ما في نسخة الموقر وهو في نسخة الموقر وهو في نسخة
 فلا يفرق بين النسخ الموقر على ما نقله من نسخة الموقر وهو في نسخة
 الموقر وهو في نسخة الموقر وهو في نسخة الموقر وهو في نسخة
 من الموقر وهو في نسخة الموقر وهو في نسخة الموقر وهو في نسخة
 كذا في نسخة الموقر وهو في نسخة الموقر وهو في نسخة الموقر وهو في نسخة

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

التبيين اور دفعه انه ما ينبغي ان يكون الملح في التيميم بعض الوجوه ووجهه والى جانب ولا يخفى طوره في قوله وما ذكره
الشيخ في كتابه في مناقب الصالحين عليه فافهم قوله واخره من معنى اى سعى حتى اوده لا عنهما والاول هو
انه لا يصدق بعد ذلك ولا ان لم انقض ما قد ثبت على الاول على ان الاول في كلام الشيخ هو المسمى بالثبوت
فاخبرهم بهذا قول اخير لم يترجم له الشيخ وهو وجوب استيعاب الوجه وقد تقدم على ما بينا في المشهور وهو وجوب
القبول فان قالوا لو سجد حتى يجزى ولا يخفى ان ما نقل عن ابن بابويه وهو وجوب استيعاب الوجه وكلام ابن ابي عمير
في نقد جواز الاستيعاب وجواز الاقتصار على بعض الوجه فما قولك وان لم يترجم لهذا الشيخ واخبر به ربه انك تولى عليك وارتفع
ان ما يدل منه على صحة وجهه هو وثقه زرارة وما يدل على صحة ما بيننا من صحة زرارة في الفقيه حشده ابن بكير عن زرارة وحشده
عن ابن ابي المقدام وطاهر الاقتصار على ما بيننا من وجوب صحة وجهه ما ذكره المصنف في شرح
كتاب جملته كما زعموا في وجهه وما سجد الوجه فيل عليه صحة زرارة وصححه داود بن النعمان وصححه ابي جعفر حشده
ومثله سمعته ورواه زرارة ومثله سمعته بن همام ومثله سمعته بن سفيان والى ان استيعاب وجه الوجه كالمثل في غير
بابيه لكن على محمد بن عوفه او ادوات الاخرى قد ما كتبوا صحة وجهه ووجهه او ما سجدوا على ايضا فكلما سجدوا
ادعى الخبير من وجه الوجه وبعضه كلفنا عن ابن ابي عمير واحدا من المحققين في العبارة ولكن لا يضر في اقل صحة وجهه
ويكن ايضا محله في العبارة المعروف بن الجوزي هو وجوب الاستيعاب في نقله عن ابي جعفر جواز الاقتصار على ربع الوجه ولو كان
وجوب التناول في الاثر ان السيد المصنف في الالهيته ادعى اجماع الامام على عدم وجوب الاستيعاب وكذا
محمد بن زرارة قال قلت لابي جعفر الان نخرج من ارض علمت وقلت ان الملح يعني ارض يعني اصلي فقلت فقال زرارة
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا تتركوا ارضكم ففرقوا ان الوجه كله ففرقوا بين من قال لا يترك
الى المراتي فوصل الى الموضع بالوجه ففرقوا انه يعني لما لم يبق الاصل ففرقوا بين وجهه وبين وجهه ففرقوا
حين قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان الملح يعني ارض العلم بالوجه وقلت لابي جعفر ان الملح يعني ارض العلم بالوجه
ثم فرغوا من رسول الله صلى الله عليه وسلم ففرقوا ثم قال فلم تتركوا ارضكم ففرقوا بين وجهه وبين وجهه ففرقوا
بكلامه ان بعض العلم سجد لانه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان الملح يعني ارض العلم بالوجه وقلت لابي جعفر ان الملح يعني ارض العلم بالوجه
الوجه لانه نقل من ذلك الصريح في الكف ولا يمتنع بعضها فان هذا الحديث الشريف صريح في عدم وجوب استيعاب
سجد الارض والارضين في الوضوء والمكان بالوجه ففرقوا في الوجه واللايد في التيميم ليعلم القوم ويؤكد ايضا ذلك قوله
اشبه بعض العلم سجد ثم ان استفادة التيميم فيه ما بالى في الالة الكريمة ففرقوا ثم فرغوا من وجهه ففرقوا

[illegible]

[illegible]

اسی

[illegible]

في هذه عدم وجد الالم، فثبت بها وجوب رعاية الضيق مطلقا فيكون دفعه المفعول بالفضل على ان طموها من
اطلاق الحكم ولا ينافيه قوله فان فاته اذ لا ينفى في محل وقت المآل، عدم الحكم بغيره مطلقا فلا يوجب تقيده بالطلاق ولا ينفى
البيان انه لا يبعد في محل عدم الوجدان في الروايات الاخرى عدم الحكم حتى يثبت بعدم الحكم لكن لا يمكن ذلك في مقام
الاستدلال لاحتمال المنع الاخر فثبت برهنا ببيان ان مقتضى برهانه زارة على ما علم قال قلت هل
الاجابة ليس فيها ما، وفيها يلين ما يصح قال يتم فانه الصديق فانه لا يمكن النزول من خوف وليس هو
قال ان ضايف في نفسه من سب او غيره في وقت الوقت فيتم فيه نصيب منه في اللبس والبرهانه من حيث
ويقال ان اشتراط خوف الوقت برهنا كان لا يجوز مثل ما ذكره التيمم مطلقا من مع صفات الرواية با حدين بل قد قيل
وبعضها غير منافي لثبت راي الاستدلال في الرواية بالوقت وهو لا ينافي في المقتضى الذي لا ينافي في التيمم اذ
ثم وجد الالم، في الوقت لا يجب عليه الاعادة كصحة زارة قال قلت لا بد جعفر فان احب الالم، وقد صلى تيمم
وهو في وقت قال تمت صلوة والاعادة عليه ومثله يعقوب بن لم عمر لعبد الله في رجل صلى تيمم وصلى ثم
احب الالم، وهو في وقت قال تمت صلوة وليطهر ومثله ابي بصير قال سئلت ابا عبد الله عن رجل
يتميم وصلى ثم بلغ اليه ان يخرج الوقت فقال ليس عليه الاعادة الصلوة في رواية معاوية بن ميرة واسد الله
لكن لم يفته وما زاد وفي رواية ان كان قال سئلت ابا عبد الله عن رجل صلى في الغر لا يجد الالم، ثم صلى ثم ان
الالم، وعليه شر الوقت انما يصح على صلوة ام توفى وليصل الصلوة قال يحيى بن عمار في صلوة فارب الالم، ربه الرب
ورواية عن ابن سبت لم عمر ابا عبد الله قال قلت لا يتم واصب ثم احب الالم، ولقد بقي في وقت فقال لا تعد الصلوة
فان ربه الالم، ربه الصلوة ووجه الاستدلال في ما ذكره ان ربه من عدم من فاته ما لا يجب الضيق مطلقا كما لا يمكن
حل تلك الاجابة، اذ اطلق معنى الوقت ونعم وصلى ثم طرف وظن صاحب الالم، قبل خروجه الوقت فاعادة عليه
لتحقق الاقوال لا يعلق بغير الضيق كجب ظنه وقد قيل او محله ما اذا تيمم او الوقت ثم صلى بغير الصلوة الاخر
قبل ان ينام، على القول بعدم اعتبار الضيق في الاستدلال كما سبقت ان ربه فاحب الالم، بعد ذلك الوقت
فقد كجب عليه الاعادة لتحقيق الاشكال لا ينفى ان محل تلك الاجابة هي خصوص الوضوء بعيد جدا او محلهما
ذكره الشيخ في خبر قوله وهو في وقت معلقا بالصلوة لا باصالة الالم، اي انه حين يصلي بغيره الوقت لا يصح
احب الالم، كان في الوقت لانه لو كان في وقت اصالة الالم، الوقت با وجوب عليه اعادة الصلوة
في رعاية البعد بل محال في خصوص في ما رواه الا في بيان ان كل فظان فاطما ان يكون نظره الى حسد ما ذكرنا

في رواية

من الرحمن ولا يبعد ان يكون في قوله الحق من وجوب الاعادة مع طموها في ذلك كما غلبت بها سبب من حيث ان وجوب
الاعادة على تقدير اصالة الالم، في الوقت ايضا اول الروايات بهذا الوجه البعيد ولم يترخص فيها بالوجه الاول الذي ذكرنا مع انه
ما ذكره جدا فيظهر من وجوب الاعادة عنه في ضرورة وقوع التيمم قبل الاخر مطلقا ولا ينفى ضعف الوجهين في ذلك الشيخ
ايضا في ما قبل خبر يعقوب بن ساسم انه يجوز ان يكون المراد انه احب الالم، وهو في الوقت فانه لم يبرح من الصلوة على ما
وانما حيد منها كونه او كعتين فقال تمت صلوة يعني ما صل منها وليطهر ما يستغفر من صلوة اخرى وذكره في ما قبل رواة
موتة بن ميمونة اليه فيكون المراد في الروايات ايضا في غاية البعد فتصا بتقسيمه الى برهانه ووجه
وكان طر في الرواية اول خبرنا وما قبله من الروايات على وجوب الاعادة من احب الالم، في وقت
فترخص في الروايات وتشهد بها القول باليقين اذ لو لم يثبت الضيق لم تجز الاعادة وهو يصح يعقوب بن يعقوب بن
سالت ابا الحسن عن رجل صلى فاحب الالم بعد صلوة ما، او ترضا، وبعد الصلوة ام يجوز صلوة قال اذا وجد الالم
قبل ان يضر الوقت وتضاوا فان مضى الوقت فاعادة عليه ومثله منعه بن عمر عن رجل صلى في وقت تيمم
فصله ثم احب الالم، فقال اما ان كان في مكان الوقت او ضا او عجز قال الشيخ رحمه الله اذا كان قد صلى في اول الوقت
فوجب عليه الاعادة فانه اذا كان قد صلى في آخر الوقت فليس عليه اعادة الصلوة ولا يشهد بالرواية الاولى ولا ينفى ان
الاستدلال بالرواية الاولى على اعتبار الضيق انما يتم بحمل الاعادة فيما عجزت بالاحوال برعاية الضيق فظاهر في سبب الاعادة
سواء وجد الالم، قبل الوقت او بعده او لم يجد اصلا مع ان ظاهر الرواية ان الاعادة بحسب ما وجد الالم، في الوقت و
حل الكلام على من فرض وجد الالم، في الوقت سبب الحكم بالاعادة بنا، على ان دليل وقوع تيمم قبل الاخر اما اذا فرض وجد
بعد مضى الوقت فلا يمكن عليه الاعادة لجواز وقوع تيمم مع الضيق كما لا يبعد جدا على ان يكون في سبب الاعادة في
الصورة الاولى ايضا لان وجد الالم، قبل مضى الوقت على القول باليقين لا يستلزم الاعادة مطلقا اذ ربما عجز عن التيقن بحسب ظنه
ثم طرفه فلا يجب عليه الاعادة وهذه المنقشة وان امرنا حينئذ بنا، على التمسك ما ذكره من الغرض فيها لا يخرج عن بعد
في حل الاطلاق في الرواية على ما هو الغالب كمنه ما ذكرنا اذ لا يمكن ان يكون في قوة فاطما حل الرواية على جواز التيمم مع السخنة
وحل الاعادة في صورة بنا، الوقت على الاستحباب في مثل القول في الرواية ان يترك على تقدير شرها على القول باليقين
اذ انظر منها لغير اصالة الالم، دخلا في الاعادة على القول باليقين لا دخل لغيره بل مناط وجوبها قبل الوقت بل
ظن اليقين فيكون من كونه الرواية اصلا على التمسك قوله اما ان كانت فاطما على من سبب الاعادة
الانفس على القول باليقين كمنه ما علم بل نقول بسنده عليه السلام انفس غير معقول اذ على تقدير عدم جواز التيمم

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳

[illegible]

القائمة

[illegible]

ماہنامہ

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

۳۳

[illegible]

استقر فی آخره

[illegible][illegible]

سپ

فَذَارِ السَّيْئَاتِ

راجعین به پیشانی شمس و آفرید
 فضل المصلح علی العالمین
 بر این پایه محمد بن ابی طالب

۵.

من زلف لعل و زلف زلف
نه زلف زلف زلف زلف

فی السند برون الوام

ثم زارة سالي عن وقت صلاة الظهر في القطع فلم يخرج من مكانه فافواه في السلام قبل ان اذ كان
 كلك مثلك فصل الظهر وان كان كلك مثلك فصل العصر فان كان خيرا من الصلوات لا انتها
 وقت فصل لكان محروما فلا قابل يستجاب الظهر لا بعد المثل والعصر لا بعد المثلين ثم فاجبه فيها حج القول
 باستجاب التاخير بعد اقام سجدة على وجهين من وجهين على السلام قال كان رسول الله اذا كان في محراب
 ذراعا صلى الظهر واذا كان ذراعا صلى العصر قلت لشيخنا اختلفت بعضهما في بعضهما طيل فقال كان
 جدا مسجد رسول الله يؤيد قامة فاما جعل الذراع والذراعان للذراعين في وقت ريفته ^{صحيح}
 وزارة وبكر محمد بن مسلم وبريد النخعي قال قال ابو جعفر وابو عبد الله عليه السلام وقت الظهر بعد الزوال قدام
 وقت العصر بعد ذلك قدام وهذا اول وقت لا ان يصلي اربعة اقدام لعصر ورواية زارة عن ابي
 جعفر قال لا تسجد في وقت الظهر فقال ذراع من الزوال الشمس وقت العصر ذراع من وقت الظهر فذلك
 اربعة اقدام من الزوال الشمس قال زارة قال لا ابو عبد الله عليه السلام حين يسجد في وقت الظهر لا يسجد
 رسول الله كان فانه فقال اذا مضى من وقت ذراع صلى الظهر واذا مضى من وقت ذراع صلى العصر ثم قال انك
 لم جعل الذراع والذراعان قلت لم جعل ذلك قال لكان الغنيفة فان لك ان تتنقل من زوال الشمس
 بمضى ذراعا فاذ لم تكن ذراعا من الزوال بدأت بالغنيفة وتركت ان فله واذ لم تكن ذراعا من
 بدأت الغنيفة وتركت ان فله قال ابن مهدي وحديثي بالذراع والذراعان سليمان بن خالد والبصير
 المراد حسين صاحب القلائد وابن ابي عمير ومن لا يصح منهم وهذا الرواية لا نقل عن ابن مهدي رواها
 في التقييد ايضا عن زارة وسنده اليه صحيح تغيرات لا نقل بالمقصود ورواية ابراهيم الكوفي قال سالت ابا
 الحسن موسى عليه السلام فترى من وقت الظهر قال اذا زالت الشمس فقلت تخرج وتنها قال من بعد بمضى
 زوالها اربعة اقدام ان وقت الظهر من ليس كغيره فقلت فترى من وقت العصر فقال ان اخذت
 الظهر هو اول وقت العصر الحديث ورواية علي بن ابي عبد الله قال كان رسول الله صلى الله عليه
 ذراع والعصر نحو ذلك ورواية زارة قال سمعت ابا جعفر يقول كان حايطة مسجد رسول الله صلى الله عليه
 فاذا مضى من وقت ذراع صلى الظهر واذا مضى من وقت ذراع صلى العصر ثم قلت ذراعا صلى العصر
 قال انك لم جعل الذراع والذراعان قلت لا قلت من اجل الغنيفة اذا دخل وقت الذراع والذراعان
 بدأت بالغنيفة وتركت ان فله ورواية زارة قال سمعت ابا جعفر يقول كان رسول الله صلى الله عليه

انما هو ان الغنيفة من وقت
 ذراع الظهر والذراعان من وقت
 العصر والذراعان من وقت
 العصر والذراعان من وقت
 العصر والذراعان من وقت

النهار حتى تروى الشمس فاذا زال النهار قد ضعف صبح صلى في ركعتين فاذا صلى ذراعا صلى الظهر
 صلى بعد الظهر ركعتين يصلي قبل وقت العصر ركعتين فاذا صلى ذراعا صلى العصر ركعتين ومروا بها عن ابي جعفر
 قال ليس بشي اذا طلعت كان التي طيلة ثم لا يزال يعقب حتى يزل فاذا زالت زادت فاذا استبقت الزيادة
 فصل الظهر ثم يمل قدر ذراع من العصر وجواب الغنيفة ما اوردها من الاجابة على التخييل ان خير الوارد في هذه الاية
 باعتبار الاشتغال بالوقت والاعتقالات ويكون العرض لزم الاشتغال بها لا ليعمل على تسهيل لم ذلك ولا
 بعد ذلك فليتركها والاشتغال بالغنيفة فلهذا لا تسجد ان خير من لم يستعمل بها وما قرأ بها
 بين اكثر انما انما لا يخرج من بين الذراع بين هذا الاجابة وبين ما سبق وفي مؤلفه من قوله لم يصف
 من ذلك حيث لا يمكن وهو في ذلك الرواية على التخييل ان خير من لم يستعمل بها وما قرأ بها
 بان فله والاعتقالات ثم بان لم يصف من ذلك الاجابة الاول لغيره فلهذا لا تسجد ان خير من لم يستعمل بها
 ان خير بعد الصف للوقت لا لكونه احب او باعتبار علمه بالاشتغال بها بل بان فله والاعتقالات بعد الصف
 ما روي عليه يمكن وهذا ايضا بعد هذه الرواية على انها وردت لعرب من التقييد والاستصلاح بغنيفة رواية الى فذلك
 عن ابي عبد الله قال سالت ان وانا ما مضى من وقت ربه وقت السجدة وبعضها يصلي العصر وبعضهم يصلي الظهر
 فقال انما اترجم هذا الورد في وقت واحد يعرفون ان هذا ابراهيم وكذا القول ما سبق في مؤلفه بغير
 شعب الظهر من ذلك وما سبق في رواية صفوة السجدة من قوله على فترى من وقت الظهر ويكملها ايضا على
 ان يكون لمن لم يستعمل بالوقت والاعتقالات يكون ان خير بعد هذا الذي قدم للتخييل وتوسيع الامر لا استجابة
 اوله لا قل مقدار ينبغي الاشتغال فيها بان فله والاعتقالات على ما ذكرنا من الاستصلاح وكذا ما سبق من قوله
 في رواية ابي بصير فاستطعت ولكن على حكمة الخفيف في سجدة ويقدر ما بقرب الذراع والذراعان او على
 ما ذكرنا من الاستصلاح قائل وذكر المعنى المذكور ان لا خلاف عندنا في جواز الجمع بين الظهر والعصر او جازا
 لنفي رخصة ورواه العاتق عن عطاء وابن عباس وابن عمر وابي موسى وابو بردة عن ابي ذر عن ابي جعفر
 ثم ذكر بعض ما يدل على عدم روايات الامة وحيث قدمنا قال نعم الا ان استجاب بخير العصر ان يخرج من وقت
 فضيلة الظهر اما المقدار بالفتن والظهر اما المقدار بالسلف والاقدام وغيره لا نعلم من حال النبي
 حتى ليس بواجب بين الصلوات تشهد بذلك وقد صرح في باب سجدة قال والعرق بين الصلوات في
 سائر الامام مع الاجابة وعدم العوارض فصل قد ثبت استنباطه في يوم الجمعة فان جمع بينهما افضل وكذا في كل

انما هو ان الغنيفة من وقت
 ذراع الظهر والذراعان من وقت
 العصر والذراعان من وقت
 العصر والذراعان من وقت

[illegible]

از اول قیامت تا آخرت و در هر روز
و در هر شب یک بار از این دعا بخواند
و دعا را بخواند

تقریر ہے بالذرائع والیا
مذہبہ بالذرائع انما
فیما اذا کان قائمہ فی
ذرائع و فیہ نقل اور
کان المراد مجرد

و من انما في هذا الكتاب
من النسخ والاصول
منه

۱۴۴۴

عن محمد بن الحسن بن علي بن فضال عن
أبي عبد الله عليه السلام قال من قرأ
هذا القرآن لم يضره شيء

مجلس تدریس و تحقیق در معارف اسلامی
مجلس تدریس و تحقیق در معارف اسلامی

مجلس
الادب
العلمي
الذي
عقد
في
البحر
البحري
الذي
عقد
في
البحر
البحري

تبریز، ۱۳۰۲

10.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

عدم جوازها كما هو المشهور كيف يدرست بعد وقوع ذلك من أحد طرفيها من صف سدة الجوز في لا بعدان كبر ما زاد
تارة طلع عروبن كبر وتارة من معبرين كبر مع بعض التغييرات سواء الدليل **قوله** فلذا خفف الأصحاب فيما إذا جاز
في التبعة منهم من بعض الحكم بالتبعة كما قلنا من موافقة للدعوى وهو أن العلة في الحق والقواعد وفي هذا الحكم نسب هذا القول إلى الشيخ
في البسوط وفي هذا من البسوط خلاصه بل الظاهر أن مذاهب هذه القواعد الأربعين ومنهم من أطلق الحكم في الأمر في قوله بالصحة المباح
مع عدم التبع مع الشيء أو بوجه العلة في معنى كبر ما لا يشترط ومنهم من حكم بالتبعة في الأمر على الإطلاق العجز عن العلة كما
في الوقت في احتمال ويرجع في العالم الممنوع عارض كغيره العلة إلا الأراج والتجزؤ وهو أن العلة
في الذكرى وإنما المظهر على خاص من التبعة في التبعة لكن الظاهر أن إطلاق الحكم بالتجزي في معنى كبر ما لا يشترط
يشترط أو حصل في الظن قبل من قبله وعنه البرهان بتبعه بدل على حصول التجزي بقبول الأمر فإطلاق عدم التبعة
كأن يشترط حصول الظن ومنه ذكر بعض أن الظاهر جواز الاعتناء بواحدة وإذا جاز ذلك سقط رفع التبعة بطريق
أول اجمع الشيخ في الخلاف بأن بالعلة الأراج بجزء العلة بالأجمع وليس على برآئتها بالعلة إلا من الجانب
دليل وما ذكرنا من ذلك الدليل ولكن الأثر لا لا أيضا برواية عروبن وسنحكم عليه واه القول الثالث فلا يجمع
أيضا بين أن الوجهين وبذلك اشتراك الأمر في عدم العلة والمخرج فيه بالتكليف بالأراج في أكثر الأوقات واجمع
في الذكرى وجواز التبعة في كل ظرف بأنه لا ينافي في الأحكام أو أدلة التبعة بقرينة ولا طريق له إلا البردية و
بمنه المظهر في ما ذكرنا التجزي التبعة ليس جوازها واجمع للشيخ في العالم الممنوع عارض بأن القدرة على أصل الاحتياط
حاصلة والعارض سريع الزوال واعتراض عليه التبعة في شرح الأثر ثم بان في صلاحية القدرة لانه نظر المحل العجز
في الحال الذي هو على التكليف فيرفع إلى التبعة كما لا يخفى والقدرة على أصل الاحتياط عجز منه مع المانع وسرعة الزوال لو
سكنت بغير صلاحية التحليل والله أن مراد المقهور أنه لا يخرج فيه بالتكليف بالأراج كبر ما لا يشترط في غير ما ذكره ولكن
جرمان ما ذكره في المتن من الاحتياط الممنوع من بعض الوقت أيضا فلا وجه للفرقة بينه وبين الممنوع عارض
قوله حيث يرجع في التبعة ما رجعه ولم يرجع في الأول فيشابل ذكره في أن جواز التبعة لأمر موضع ضرورة وقد أصاب جميع العلة الأراج
أول ما بعد الوقت لم يرد عروبن ولا يسع عروبن في هذا بل اعترف به أو في ذكر الاحتمال وقد أصاب ثم بعد ما رجع في التبعة
ما رجعه يعلم ترجيح ذلك في الأول أيضا هذا من فوائده أن من ضمن إطلاق الحكم بالتبعة لا ترتيب بينه وبين الاحتياط المحيد الظاهر في
بطلان علة الظن فيما جازت فلو كانت العلة الأصل بالاحتياط والاصل بالتبعة اتبع القواعد وهو أن العلة في التبعة في بعض الحكم
قد لا ياحتياط به جواز التبعة في غير الاحتياط وأما من جهة العلة فلا ينافي في موافقة ما قاله التبعة وكيف وقد التبعة جردت وفيه

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

لا بد من العلم بالدين والادب
والفقه والحكمة والعدل
والعزيمه والصبر والقدرة
والجود والكرم والسخاء

21

4

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰

[illegible]

[The page contains dense handwritten Persian script in Maghrebi style.]

سید محمد علی

[illegible][illegible]

وادی اعلیٰ علیہ الرحمہ وکرمہ
العلماء وایکابر الدین وکرم الدین
العلیہ السلام علیہم وعلیٰ آلهم
وعلیٰ اجمعین

مع الامم وصال صفت طوم
 في ذوقه وصال صفت طوم
 او صفت طوم وصال صفت طوم
 مع الامم وصال صفت طوم
 مع الامم وصال صفت طوم

۲ آن ضابطہ کی تائید

والنحو

الصلافة

الصورة للصورة هو موضع الوقوف اما اذا كان مختارا كان له الصلوة فاما لا في تخيير في الامر فلا يصلح ان يرد
لم يكن كما علم على كل واحد من هذه اقسامه اربعة اقسام اربعة اقسام كونها اربعة اقسام فاما ما ذكرناه في بعض اقسامه ان يرد
في الاستساق الصلوة فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
بقوله انما يرد في بعض اقسامه فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
ان اورد في بعض اقسامه فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
ولو قد اخذنا القول بالصحة ما يرد في بعض اقسامه فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
بتقديم فوات الوصف على فوات الصلوة فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
بالقديم المذكور ان كان مكانه فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
في الموضع المذكور ان كان مكانه فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
فقولنا ان الصلوة على ما علمنا من قولنا فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
وهو بخلافه وليس على الاثبات احد اقسامه فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
قال في بعض اقسامه فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
الجزء بالخير مع وجوه فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
روايات منها ما لا يخفى انه من جملة الخبر المأثور عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم في قوله تعالى فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
بقوله صلى الله عليه وآله وسلم في قوله تعالى فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
ومما ذكره في بعض اقسامه فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
من الصلوة الصحيحة فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
بعد ذلك فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
والذين يقولون ان الله لا يقول في قوله تعالى فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
يكن ذلك في بعض اقسامه فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
لكن في طريق الصلوة في الكلام منها ما هو مذكور في بعض اقسامه فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
الصلوة فيه وليس كذلك فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر
فما يرد في بعض اقسامه فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر فاما لا في تخيير في الامر

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible][illegible]

هذه الرسالة التي اكتبها لعلها تكون
منفعة لكم ولجميع الناس

الحکم و کون اوله مدی غفرلا
لا ابد له اثر علمه من

الذکر

[illegible]

مکتبہ اسلامیہ

فَوَاللَّهِ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

مرکز اسناد

واما ما اتوا به من ضعفه الا انهم لا ينفعوا الا ما ينفعوا من اجل النقص في جميعها
 في الاتقان لا يكسب اليقظة هو طول النفع في بعضها عن بعض في هذه الحالة من جهة اليقظة التي هي في حقيقت
 بعض من بعض عن اليقظة كما كانت على ان يكون النفع مما جاز في مقدار في وقت لا جاز في وقت لا ينفع
 بقدر الضرورة لا لتبقيته بل لبقية النفع من غير ان يتطاول في ان المدة كما ان في كل المدة التي هي لا تقول ان
 المدة هي من غير ان يتطاول في ان المدة كما ان في كل المدة التي هي لا تقول ان

سالم

[illegible]

الطريق الى البعد والسرور
من طريق الحزن والحزن
هو الطريق الى البعد والسرور
من طريق الحزن والحزن

(1)

العلماء في هذا العلم

الدولة العثمانية
التي هي من عظم دوله في العالم
والتي هي من عظم دوله في العالم

۷ و منور الی جامع و مختار

الطبعة في
وجيب الكوفة

جعل الله علم النفوس الخفية والسرور
عزازه على من جعل السرور من سرور
في الطلوع والبرق والبرق والبرق

[illegible]

والله اعلم
بما اضطرر اليه
الملك المخلص
في هذه الساعة
الحرجية

[illegible]

الحمد لله

[illegible]

لا يخفى ان سوادنا على الدقة فطرية الوحي واصل
ان تطويع الوحي على علم الولد يكون عند الإيجاب
معدوما فاننا نلاحظ علم الأم لا في هذا الشرطان
قد يعرف تطويع العلم بالوحي على الامار كونه في الوحي و
عدمه كالقابل من سوادنا بعد زمان ابداء الوحي في العلم

高

[illegible][illegible]

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تأليف: محمد باقر
مجلد: ۱
شماره: ۱
تاریخ: ۱۳۰۲

سید علی حسینی
و سید محمد باقر

قال في الفقه وبكره الصلوة في النسيان
وليس العذر في النسيان عذر في تركها
بالصلوة فيها وان كانت سورا

وَسَجَّافُ كَيْفِ الرِّاءِ، يَأْمُرُ بِعَمَلِهِ كَمَا تَزْكُرُ الْقُرْآنَ، اللَّهُمَّ انصِبْ الْعِلْمَ لِلْقَيْفِ فَلْيَكُنْ سَائِبًا عَنِ الرِّاءِ، عِلْمُكُمْ مِنْهُ

كذا في النسخة المذكورة في وضع الخط واربعة على الترتيب
 كذا في المذكر من الترتيب كذا في وضع الخط واربعة
 على الترتيب واربعة على الترتيب واربعة على الترتيب
 وضع الخط واربعة على الترتيب واربعة على الترتيب
 وضع الخط واربعة على الترتيب واربعة على الترتيب

[illegible][illegible]

۱۶۲
 بکین ایامون غلبه یافتن
 با کلبه سینه بر نفس دران کشتن
 یعنی زانجا جمله کلبه
 حرسه از غلبه افروخته شدن
 از راه دهنش بر طبعیت را از راه

بما في ذلك من التكاليف والنفقات...
وان كان ما ذكره اوله او ثلثه من التكاليف...
بما في ذلك من التكاليف والنفقات...
وان كان ما ذكره اوله او ثلثه من التكاليف...
بما في ذلك من التكاليف والنفقات...
وان كان ما ذكره اوله او ثلثه من التكاليف...

كان من ذلك التكاليف والنفقات...
وان كان ما ذكره اوله او ثلثه من التكاليف...
بما في ذلك من التكاليف والنفقات...
وان كان ما ذكره اوله او ثلثه من التكاليف...

المعاقبات كما في...
ابن خلدون...
المعاقبات كما في...
ابن خلدون...
المعاقبات كما في...
ابن خلدون...
المعاقبات كما في...
ابن خلدون...

كان من ذلك التكاليف والنفقات...
وان كان ما ذكره اوله او ثلثه من التكاليف...
بما في ذلك من التكاليف والنفقات...
وان كان ما ذكره اوله او ثلثه من التكاليف...

اعمال

(The following text is written vertically along the right margin of the page, likely serving as commentary or additional notes related to the main text.)

كل هذا الدم العظيم يسرع في كل مرة ان يخرج من الشرايين

المرافق المعدة
لخدمة
الضيافة

[illegible]

کلمہ

[illegible]

الزوم

[illegible]

و مصفحة و ديوانه في مصفحة الجمل و مصفحة في داره و ديوانه في مصفحة داره الجمل و مصفحة

[illegible]

اولین

[illegible][illegible]

فان الله
سبحانه و تعالي
والعالمين عرض العطف
احمد من الخلق
خفف

[illegible]

خذ العبد في جوارحه
من النسخ و به اقل
قد اقصى منه
مسلم

[illegible][illegible]

عن أبي عبد الله عليه السلام قال سمعت
رسول الله صلى الله عليه وآله يقول
من أحب الله أحب الله

800. 150/100

و عن ربيع بن خزيمة

فنی

[illegible]

والخدم

ان ان لایع

[illegible]

مجلس ششمین در روز شنبه ۱۳۰۲

[illegible]

فصل في معرفة رتبة الجواهر
والجواهر المذكورة في كتابنا
والجواهر المذكورة في كتابنا

عالمی

[illegible]

نن بینہ دفترا اوزرعہ

سین بنام حضرت امیر محمد مغفور در این کتاب معجزات خود را

[illegible]

۵۷۷

[illegible][illegible]

منه فقصه في ثمان واربعين كتابا على يد كاتبه المصنف
وهو من يدونه سنة ١٢٤٢ هـ في شهر ربيع الثاني
في دار الالهي في مدينة بغداد
بمصر والاف في دار الالهي في مدينة بغداد

۱۰۸

و در روز دوازدهم از این شهر به سوی کربلا حرکت نمود و در روز بیستم در کربلا رسید و در آنجا در میان کربلا و زین العابدین علیه السلام ایستاد و در آنجا در میان کربلا و زین العابدین علیه السلام ایستاد و در آنجا در میان کربلا و زین العابدین علیه السلام ایستاد

لا بد من
 ان يكون
 في كل
 من هذه
 الامور
 ما لا بد
 من ان يكون
 في كل
 من هذه
 الامور

فقد فعلت ذلك وادركت ذلك في كل يوم
على ما هو مستحق

[illegible]

در علم احوال و نفس از منیر محمد علی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

[illegible]

الحمد لله الذي
 جعل في كل شيء
 حكمة وعلما
 وهدى للناس
 إلى صراط مستقيم
 اللهم صل على
 سيدنا محمد
 وعلى آله
 وصحبه
 وسلم

اور عبد اللہ لفظ یغیر

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

12

[illegible]

سکریں ہوں کہ میرا کوئی نقص نہ ہو
میں نے اپنے آپ کو توڑ کر دیا ہے

کتابخانه نسخ و خطی عداویم الخانات

کما یخلفه فی حق ربی و بعد من ربی
 نعم لعلی ما یستاد ان یعلم لعلی ما یستاد
 تعلی علی شیء الا ان یستاد تعلی علی شیء
 و ان یستاد تعلی علی شیء

۴۲

[illegible]

۲۰ قلم-مع

عزيم الصلح الكعوبه يا مريضه فاك نعم صم

حقه والعهده ما به
 عزكم الله المتين يا
 يمين جدي على قوتك مع نازكك العاصم على كل
 ذنبك من غير الخيارات بدون العاصم من غير

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

کذا في الفقه وفي التمهيد اليه منه

ع
 القار عينا في القاموس وغيره القواميس
 في شرح الاقوال قول القار الوقوع في احوال
 عند القاموس القاموس والقواميس
 والقواميس والقواميس والقواميس
 والقواميس والقواميس والقواميس

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَوْفَى بِرَبِّهِ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ مَعَهُ إِذْ رَفَعُوا سَافِرًا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

طريقه بابتاع على الامانة في الدنيا والآخرة

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

(Faint handwritten Arabic script, likely bleed-through from the reverse side)

اولی

که نظریه نیستی در این علم غرض از آنست که باطن را از این
میهن و دلوایان بفرماندگی و طاعت برساند

هو ان يكون في كل سنة
من مائة وثمانين سنة
في كل سنة

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
لنا فيه حكمة وعبرة
والله اعلم بالصواب

وعلى علم

[illegible]

رجح

[illegible]

غیب
 کون خدایه
 خواردم حسرت
 غیب حکم ریز
 له از من جانم
 فندار که از خود
 بیگانه و هم

کاتبان و نویسندگان (مستند)
فی القسوس

[illegible][illegible]

الشروط

فقد انقضت مدة العدة المدة التي كانت عليها
فقد انقضت مدة العدة المدة التي كانت عليها
فقد انقضت مدة العدة المدة التي كانت عليها

يكون لا يتبع مع شتال بالصلوة لا يفتل في ثناء
قوائمه وأدكاره بفعل اللبابة القراءه والذكر
مع عدم صدق المصباح عليه عن غير قطع الآف
اطلاعه المنع من الفعل الكثير ١٢

(ع ۱۷)

قال
قلت يكون الصواب في هذا
فيكون ان يوجب الرفع
ان يرفع في غير الرفع
ثم يرفع الصواب

[illegible][illegible]

٦
تدعيت ان النور الذي حصلونه انهم قد حصلوا اليه
السلام للقدرة اليها والدينا في انهم قد حصلوا اليه

۱۰۰

فان لا امرؤ من اهل الصلوة والاعتق
الوضع في الصلاة على ما يقتضيه
لاعة الوضع وان كان يميز ذلك في جهته

七

اومیض

[illegible]

بَابُ الْأَصْيَاطِ

[illegible]

هناك عن الغصب وهو امر عام
لا عن خصوص الصلوة المكان
المغصوب كذا بابتداء التوب
المغصوب مع ٢٢

[illegible]

وان گفت

ان الانصاف

القول الاول وقد مر في النهاية الى مثل ذلك في الكلام كما تقدمت عنه في الكلام ما نقل عن المفسر من عدم قطع الصلوة
بمخرجها او كسبها انما هو اذا وقع سهوا او غفلة فلا خلاف ان كان في المصلي بوجوب القولين في السجدة الاولى او الحكم الاول بالاول
ثم قيل ان في قولنا في فعل الحكم الاول لا يوجب فصل ترك الصلوة الذي نقل عنه ما نقل في الذكر من ان قولنا ما زاد ولا يترك من
الصلوة بالقبلة اعادة وادعى صاحبنا في قوله ان الصلوة لا يوجب فصل ترك الصلوة لان المصلي لا يترك من ماله وهو الا انه قد مر في قوله انما يوجب
ذكره في جميع من كان في حاله على وجه ما ذكره من الاستدلال بوجوب تركه لا الصلوة لا بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
فلا يكمل جميع من كان في حاله بوجوب تركه في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
لما وراه من المصلحة عند الاستدلال بوجوب تركه في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
كلام ابن خزيمة في الوصية فانما ايضا قد مر في كلامه انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
الحج من كل الشئ بوجوب تركه في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
عند ادان كان مع كل الفرائض وقد مر في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
المنا في في انشاء الصلوة وهذا الحكم في المنا في عند ادان كان مع كل الفرائض وقد مر في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
المفروض في قوله هو انما يوجب تركه في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
الكثير انتهى وفيه ما نقل ما اذا وقع جحد كون الاستدلال بوجوب تركه في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
ذلك ان يكون تحت العلامة ذلك كما هو في كلامه في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
بطلان على القيد في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
عند ادان كان مع كل الفرائض وقد مر في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
ولون في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
بالطلان من قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
ما لا او لا في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
كلامه في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
ما لا او لا في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
لا بطلان على قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
عند ادان كان مع كل الفرائض وقد مر في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله

على القول

الكثيرة التي يمكن ان يستدل بها في القول المذكور في الخارج لم تحضر فيها نقود القول المذكور ليس بما كان في الضعف على ذكره
والتي يعلم بها كونه انما نشأت عند ادان او وقع ذلك سهوا فان لم ينع الى ادانها بين فلا شيء عليه من ذلك ولا يظهر من قوله
ذلك وان يقع احداهما في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
لولا ان في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
تاسيا لم يرد صلوته لوقوعه في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
اذا تكرر في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
الا انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
الصلوة في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
الوقت لا في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
والمعرب في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
لا يغير القيد في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
ما وراه ايضا يمكن ان يكون حكمه في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
المعروف وجوبه في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
في الجحد في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
اذا كان قد استدل بالقيد في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
والقول في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
والقسم انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
قول ان الصلوة لا يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
ان يفتقر في قوله انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
فيما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله
نقل انما يوجب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله بوجوب تركه في ذلك قد مر في جميع من كان في حاله

فانما بظهور

والمتمم

الحکام

[illegible]

ما كان لغرض من الغرض ان لا يكون له اثر في العمل
فان كان له اثر في العمل لكان له اثر في العمل

باب الحکام ۲۲

فخر

عنه القسم وذا حول وحمه صم

فہرستہ قاضی الامامی

[illegible][illegible]

فیہم

خاتمه

مطلوب ومطرح المغرب ثم كثر ما يتنقل الناس ثم أقام مؤذنين ثم صعد العشاء وجعل بعضهم
 يمسح بسقوط التعقيب أيضا في الجمع بناء على أن الأصل عدم سقوط الأذان وليس المطلوب
 المانع حذف النافذ والتعقيب ثم ما ذكره الشيخ من كون الأذان لصاحبه الوقت وأنه إذا
 جمع في وقت الأول كان الأذان لها وإن جمع في وقت الثانية كان الثانية هو مشهور بينهم
 لكن في عبارة الشيخ وعبارة الأكرمي كما جاز وكذا عبارة المحقق الثاني في شرح القواعد في إرفاق
 فالكيم لا يخلو عن كفاية الأذان وإن كان أصله عدم كونه مستحقا لعبادة متبوعة ولا
 يتأخر في طيفه ببقاء ستر كما اعترف به الشيخ وصحابة ويستحب القضاء أيضا مع إقامته لا يعلم
 هناك وفي هذا الحكم بوجوب لصاحبه الوقت كمثل ما يمكن أن يكون لكل منها ويمكن أن يكون للأول
 مطلق وهو ظاهر عبارة الشيخ في المبسوط حيث قال لو جمع بين مؤذنين أذان وإقام للولد
 منها وتقسيم للأخر سوا كان في وقت الأول أو الثانية وأما صاحب المدارك ويؤيده
 طاهر جبري ابن الشيخ عن أبي عبد الله عليه السلام قال سنة في الأذان يوم عزه أن يؤذن فيقيم
 للظهر ثم يقيم ثم يقيم فيقيم للصبح غير أن الأذان في المغرب والعشاء بمنزلة الأول
 عدم التعرض في الثانية لذلك أصلا فلا يتفرع عن ما ذكره عدم استحباب الأذان إذا خرج
 وقت فضيلة الصلوات وإنما ما ذكرنا فلا وعمومات الأذان معناه في التحقيق الذي
 رآه بعد ما ذكرنا كون الأذان للوقت غير معلوم ولهذا لو صلاها في وقت واحد منها مع
 الجمع بأن يقيم بينهما زمانا لا يشترط عدم خروج وقت الصلاة يؤذن لها ويقيم لها أن يقال
 هذا إذا خرج في الجمع ولكنه غير معلوم ولا يقال لغرض الجمع ولا عرفا وشرفا غير طاهر انتهى ومن هنا طهارة
 لا بد من اعتبار رتبة آخر أيضا في الجمع وهو عدم الفاصلة المعتد بين الصلوتين بحيث أن يكون عدم الفصل
 كافيا في الجمع وسقوط الأذان وإن كان كل من الصلوتين في وقت الفضيلة فإن صلاها في وقت آخر
 الفضيلة والأخر في أول وقتها وقدر ابن أبي ريس في التلويح وجه الجمع لا يلائم بينهما فاما التيسير
 والادعية فمستحب ذلك وليس مانع للجمع انتهى وكلام الأكرمي عن التعرض للتحقق انتهى ثم ذكره
 أطناب في الكلام وخرجنا عما هو مقتضى المقام قوله واختلف كلام المصنف في الأكرمي كما ذكره في
 أدلة كسنة الجمع وأنه ليقط في الأذان في الثانية وإن سقط الأذان بعزله ومردفه أيضا مندرج

في قوله لا يخلو عن كفاية الأذان
 كما أن الأذان يؤذن في وقت الصلاة
 لا يخلو عن كفاية الأذان

في هذا

في هذا لا يخلو عن كفاية الأذان في وقت الصلاة لا يخلو عن كفاية الأذان في وقت الصلاة
 الجمع لا يخلو عن كفاية الأذان في وقت الصلاة لا يخلو عن كفاية الأذان في وقت الصلاة
 على كل حال فلا يزال من حيث أنه ذكر الله فذكر الله ثم قال الأذان للصلاة في وقت الصلاة
 في النهاية لا يجوز في المبسوط وقدر ابن أبي ريس أنه ليقط الأذان للصلاة في وقت الصلاة
 ظهر أيضا ونقله عن المفيد وابن البراج أنه ثم قال وأما الشيخ في الكراهية بأكثر من ذلك في وقت الصلاة
 في الله عليه وآله وظاهر أنه لا يصح فيه الكراهية والأقرب للجم بما تفتا والتجيم ولأنه يجره في مواضع
 استحباب الجمع أما لو اتفق الجمع مع عدم استحبابه فإنه ليقط الأذان لإعلام وميض الأذان الذي
 والأعظام أشهر ولا يفرق في العبارة من الخلاف في وقت المبسوط ولم ينقل القول والصلوات
 بعده كغيره وكان سقط من العلم واليقين ولأنه يجره والظاهر أنه يجره ثم ينفذه يظهر أن ما
 ذكره الشيخ من قوله توقف في كراهية في الثاني ليس كذلك من توقفه وعدم وقوعه في نص ولا
 بالكراهية إنما هو في مطلق الجمع كما ذكرنا لا في خصوص الثاني كيف وقد نقل القول بالكراهية في عطية
 غير الشيخ وأما نقل القول بالحرمة أيضا فيمنعه وقد قال حجة إقامتهم العلانية ربه بالحرمة
 في التثنية والمستبعد ما مر من هذا القول عدم النص والقول بالحرمة أيضا كما لا يخفى من لدنه باب
 ليست للكلام وأيضا إذا علم على ما ذكرنا فلا ينافي ما ذكره الدكتورس بقوله وربما قيل كما يجره في
 التثنية وخصوصا الذي في عصر الجمة واليقين قوله ثم من غير الكراهية كما أن يجزئ أو التثنية كما لا يخفى
 وجزم بما تفتا التجيم فيها كما ظهر مما ذكرنا فاعلم قوله ثم قد نقض أن مطلق البدعة ليس محرم بل
 الاستدلال على حرمة كل بدعة بارور صحيح في ما قد مر من أن جماعة اتفقت على وكل بدعة ضلالة وكل ضلالة
 مصيرها النار وما رواه في كتاب عيون الأخبار مما كتب الرضا عليه السلام للمؤمنين من أن
 الدين حيث فيه أنه لا يجوز أن يصح لغيره في جماعة لأن ذلك بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار
 وما رواه في أصول الفقه الفضل بن شاذان رفرغ عن أبي جعفر وأبي عبد الله عليه السلام قال لا بدعة
 ضلالة وكل ضلالة تبيلها النار وما رواه أيضا عن عبد الرزيم القصير عن أبي عبد الله عليه السلام أنه قال
 رسول الله صلى الله عليه وآله كل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار وأما ما قيل من أن البدعة ليست
 بحرام على ما وقع في كلام بعض العامة فمنزوع بأن البدعة ليست مطلقا بل هي بدعة عبد الله

وقد مر في الأصول في وقت الصلاة لا يخلو عن كفاية الأذان
 في وقت الصلاة لا يخلو عن كفاية الأذان
 في وقت الصلاة لا يخلو عن كفاية الأذان

سبيلها

عليه راد من علة لم يكن في زمانه وهو لا يستفاد من شرطه لا بالكون ولا بالعدم العوالم الواردة فيها وكل
حكم استيفاء من الشرط فلا يشترط كونه في الزمان لا بالعدم ولا بالكون والوجهين
فلا يمكن تحقق مدته لا تكون محرم ولو لم يخصص العلم بدليته من خارج لا يخرج عن المحرم ما حقق
في الأصول ثم يمكن المناقشة بان عدم القياس في ركنها في هذه الموقف لا يدل على كونها مدته
عمومات لا لأن لها على الحكم بشرط مطلق هذا والا فلا ان يستفاد من قول ان اريد بالبدن مطلق
المحدث بعد علة التبعي وهو على كل حال من كلام ذلك البعض من العامة فكونها مدته ممكن لكن لا يتم حرمه
كقوله في حقه وان اريد البدن بعد المعينين الذين ذكرنا فها قد علم كونها مدته بمجرد عدم القياس
الشارع لانه قد ثبت قوله وغيره فيقتضيه ان يفتى في مكان افضل من مكان الترتيب او يحل صلوته
اخفض منه ويحكم بان يكون المراد مجموع الامرين قوله ويجوز البدل حكم المبدل في الزيادة
ونقصا مع القصد في مطلقه لفظ الالفاظ رده اسوأ وقد البدلية او لا فلو زاد في مطلقا
بطر صلوته وان لم يقصد ان بدل من الركوع او السجود والى صراحة في هذا القول بغير التقييد مطلقا
بقرينة الركوع والسجود في هذه الصلوة فلو زاد او نقص بطل الصلوة مطلقا كبر الالفاظ في الصلوة
انتهى ولا يخفى ان بطلان الصلوة بزيادة الركوع والسجود الحقيقيين ايضا بدون قصد كونها
ركوعا او سجودا غير معلوم من قس في الذكرى انه يجب ان يقصد به الركوع فهو بسببه الركعة
او غير ذلك فان زاد او نقص في الركعة او في السجدة فها انتهى المذهب الراي ان يحل ركوعا لم يجز
فيجب ان يقصد ان هو الركوع ولا يكون ذلك بزيادة الركوع فهو في حكم عدم البطلان بزيادة
مؤثرات الركوع بدون قصد وفكر في كسب السجود كسب السجود فلهذا في هذه الموقف او في حقه
او عقيب لم يخبر الا ان يكون في القياس والموافاة بصدور آت بعد والى هذه جهة المطلق
لزيادة مؤثرات السجود في غير ذلك فلهذا في كلام القاصدين في حقه بزيادة مؤثرات الركوع مطلقا
سيما احتمل في الذكرى من جعل حكم المبدل مطلقا في قوله وبما كان القصد متوقفا على
تعيين المقصود بوجه لا كغير ان القصد لا يتوقف الا على تعيين المقصود بوجه لا بوجه متنازع
عن جميع ما عداه في لا يزم قصد الداء او القضاء وكذا الوجوب او التنب وان اراد ان
النية من القصد للصلوة المعينة للمعينة المستحقة والقصد المتكبر فيوقف على تعيين المقصود

بوجهين من غير عن جميع ما عداه فلا يتم الاول ان كون النية من القصد الى الصلوة المعينة بالركوع
لم يكون ان يكون قصد الصلوة مطلقا من ان يكون ارادة القضاء واجبة او مندوبة فحينئذ
وهل الكلام الماضي بالوجهين يعين هذه الامور في النية مما لا دليل على اعتبارها والاخبار
في النية وكذا كلامه متفق على صاحب فلا يبعد الاكتفاء بتعيين الفعل بوجه مع قصد القرينة والنية
الاكتفاء في تعيين قوله والفاظ ان المراد به المفعول في قوله تعالى والتواضعا لله وهو الله تعالى
ان في وجه الوجوب غاية في الصلوة بخلافها فان غاية الفعل لا بد ان يكون مرتبا بغيره
عنه في الوجود ولا شك ان الوجوب ليس مرتبا على فعل الصلوة بل هو من مقتضاها فلو كان في النية
باهر واجب لا يصح الوجوب وهو مرتب على فعل الصلوة في وجه الصلوة النية انما هي صلوته لا
ليصح من اللتان بل لواجب ولفظ الوجوب بشارته الى هذا المعنى في ايضا يصح تعليله بالقرينة فان
اصح الوجوب لا يندب بالقرينة ويظهر ان قرينة الله تعالى لتعديله لا لاصح الفعل ولا يحتاج
الى ما ذكرته شبهة في الذكرى في وجه عدم حرف العطف بين التعليلين بناء على انه تعليل
لاصل الفعل مثل انما ولا يخفى ان من جعل الوجوب غاية فعل الصلوة لم يجعله غاية متميزة
الله تعالى ويحتاج الى ارفاق التبعي من جعله مفعولا من غير قصد عن وجوبه ولا
اشكال في وجهه ولا حاجة الى ما ذكرته من التبعي البعيد جدا في وجه التعليل في هذا حرف العطف
يحتاج الى التوجيه وما افاده من كون القرينة لا تصح غاية في تعليل الفعل المصدق الذي في غير
بعض النماة من الاصحاب من ان في فاده لانه فان القرينة لا تقع غاية في وجوبه وايضا
ليست فعلة لفعله فلا يصح نصبها وما اصابه هذا الفاضل يصح توجيهه الى وجهه جدا وما ذكره المصنف
اما في الذكرى في هذا الكلام تماما يظهر له قصد كما يظهر بالراجحة الا ان يختلف ويرجع حكمه الى
الى ان العطف التام يجب اذا كان المفعولان لا جدهما من جهة واحدة واما اذا كان من
تبيين كما في ما نحن فيه فلا وذكرنا في شرح الاشكال ان التي منعت تعدد المفعول لا جدهما
المجوز باللام ليس مفعولا لا جده كما لا يخفى ولو سلم متعينا وجوب توسط حرف العطف لفظا في حقه
جائز في عدة مخرقة كما قلنا في بحث في المعنى وذكرنا شواهد ذلك مع عدم وقع الاشكال اصلا
فانه لا يقتضي له بالنية الشرعية التزم القصد من متعلقه الالفاظ التي لا مدخل لها في القصد كما في

فكأنه في محله كغيره من عباد الله تعالى في سبيل الله والقرآن ولا اله الا الله والله
العزيز المتكبر في هذا الصنيع المستعمل للقول لا خير لكم في بعض نسخ العيون لم يوجد لفظ والله الكرم
في مواضع التسع واقعة في نسخ قوله وفي الباب جدها سواء كان في ورثته كتاب الاحتجاج في جده التوقيعات
الواردة عن صاحب الامر صلوات الله عليه انه سئل عن الركنين للاخوين وقد تكرر فيهما الروايات
فبعض برور ان قراءة البرهان في بعض نسخ برور ان التبيين في الفضل لا يها لتعرفه فاجاب
قراءت ام الكتاب في ما بين الركنين التبيين والتبيين في التبيين في الفضل لا يها لتعرفه فاجاب
خروج وهذا حديث غير في محله الاخبار المتكررة في هذا الاجتماع في بعض ما ادعوه والله اعلم
والله اعلم ثم ان السمع في بعض النسخ ما هو مقرر في قوله المشهور بينهم في ما ذكر في شرح الخبر ان السمع في بعض النسخ
الا بالعبارة في التوقيعات في بعض النسخ وان لم يكن له نقل ما بعده اصله في التوقيعات وان كان له نقل ما بعده
فان يكون له نقل في بعض النسخ وان العطف في التوقيعات في بعض النسخ وان العطف في التوقيعات في بعض النسخ
نقل ما بعده لفظ لا يتردد في غير مقرر في بعض النسخ وان قول الله تعالى في بعض النسخ وان قول الله تعالى في بعض النسخ
ينطبق في هذا الاصطلاح والقبول في هذا الاصطلاح في بعض النسخ وان قول الله تعالى في بعض النسخ وان قول الله تعالى في بعض النسخ
حكموا في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
اذ لا يتردد في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
كالوقت دون البدل والتميز والتميز في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
في التبيين والابتداء في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
ان الوقت في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
لاني حجتا غير تام في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
فالحسن في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
قوله ولم يكن التفصيل في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
الاعم في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
بخصوصه عندنا وانما رواه الجمهور عن علي بن الخطاب كما ذكر في المدارك قوله والمعاد به ما بعده في بعض النسخ
حذف لفظ البعد وما قبله في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ

والله اعلم

ولو وجه كلام الشرح في هذا الاول بان كجبر عطف ما بعده لاني ما بعده في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
ما بعده في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
بها في صلوة التوبة واما في طهرها في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
مشكل واما في التوبة في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
في ما نقلت في التوبة في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
روى عن علي بن ابي طالب في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
والله اعلم في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
لا محيد ادعاء ان الظاهر ان يكون المراد منها في صلوة التوبة واما في طهرها في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
لولم يكن في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
طهر لفظه في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
من هذه الجهة في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
من جهة فعله في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
مقتضى البطلان في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
قراءة في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
الافتاء في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
لا دليل في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
تعلق في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
يقع المأموم في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
الحاصل في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
حقيقة في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
اصل في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ
تلك الصورة في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ في بعض النسخ

به ما يوجب بطلان هذه الصورة

وفي قوله تعالى فمن لم يعمل بالاجزاء بالقرائن من المصنف اختياراً من المعنيين ثم قد ولت شمع قارياً اجزاء
على ضرورة وهي قولها فمن لم يعمل بالاجزاء بالقرائن من المصنف اختياراً من المعنيين ثم قد ولت شمع قارياً اجزاء
او المكنية فمع الاول غاية سبل الحروف ثمانية وتسعة وثلاثون وذلك على تقدير الوقف على اسم
والعينين يستعين وعد المدحرفا والمشد وحرفين والاولى ينقص من الثانية وفي الثانية اصل الحروف
ثمانية وثلاثون واربعون واذا اضيف التشديدات للاربعة عشر فغير مائة وتسعة وثلاثون
ولو اعتبر المدحرفا كما هو الظاهر في غيره من آخره على التقدير لا يستقيم ما ذكره الله تعالى لان
يقرب انه اعتبر المكتوبة واصناف الحروف لاصول التشديدات التي لم يكتف بها حروف المدغم
ودون البواقي فانه بعد استبعاد المدغم والمدغم في حرفين لولم يقصا منه التشديدات المذكورة
ففيها المجموع مائة وتسعة وثلاثون واعتبر المدحرفا وكذا اعتبر حمزة الكسمة فانها لا تترك والكتبة الثلاثة
تخصص السبعة لثلاثة الاستقامات فاعتبر بالاصول وكذا الف واللام والراء في القاعده فخصي كونهما
واثنان في تركها في خصوصها فاعتبر فيها ايضا لاصل وكذا اللام والراء في القاعده فخصي كونهما
كتب الله كتاب الله وتايد الله فخصوا الله بالانساب بالنسبة فصار الله فاستكملوا اجتماع ثلث الالف
فقد فوا احد بها فصار الله واذا اعتبر جميع ما ذكرنا من سبل المدحرفا من الحروف المكتوبة ليجزوا الظاهر ان
الاعتبار منها بالحروف المكتوبة وكثيرا ان يكون الشئ ايضا اعتبر المكتوبه لكن عطف على حكمه تقدير التلخيص
بما يفرد بالكتب كما هو بالوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
على تقدير التلخيص كما هو بالوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
في بعض المواضع المكتوبة كما هو بالوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
الوجه فبعد ضم التشديدات الحرف المدغم ما ذكره من سبل المدحرفا من الحروف المكتوبة ليجزوا الظاهر ان
يعيد والله تعالى يعلم قوله في التقديرين في المدغم والحق وفاقا الشيخ في التبيين لقصا على الوجهة ولان الشئ
على الوجهة القائل المثل السبعة فافترق القولان كما هو بالوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
ليست اثنتين من سورة واحدة من التوراة وقوله في التوراة ولا يفترق الى السبعة بينهما في المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
كالانحياز الى الانحياز المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
او مع ضم النحاة ايضا كسرها لولا الانحياز على سبل الراء ان المدحرفا كسرها وقوله في التوراة ولا يفترق الى السبعة بينهما في المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها

صرفان لا وجه لا اعتبار بالتشديد
صرفان لا وجه لا اعتبار بالتشديد
ص ٣٠

المد

العلم انه اشرف قول المدحرفا في التلخيص لعل والجزء القول بالتبسيط الكبر الى سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
تماما وبه صورة كذا في الاطلاق فانها حرة في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
رفع الاستبعاد في التلخيص من الجزء والمدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
كان خلاف المصطلح حتى يختلف المشد والمشد ومع ذلك لا يفترق في العبار في التوراة والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
يقول في قوله تعالى فمن لم يعمل بالاجزاء بالقرائن من المصنف اختياراً من المعنيين ثم قد ولت شمع قارياً اجزاء
عن التقاضي في كسرها ان يكون المعنى ان سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
ارسله في التوراة الكسرة في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
يشي الى المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
ارسله في التوراة الكسرة في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
او كسرها في التوراة الكسرة في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
على الالف في التوراة الكسرة في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
على ما سبل كان المصطلح لما سبل التوراة في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
الف في التوراة الكسرة في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
عطف الجمل الكسرة في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
بصفات عظيمة وكسرها على ان يكون سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
زايدة في التوراة الكسرة في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
الوجهين واما ذكر الشئ اخر فمعه قوله او كسرها في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
وقع من هذا كسرها في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
ما انت مجزوء والتوراة كسرها في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
فالمحقق في التوراة كسرها في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
في كلام احد بصرى باحد هذا الظاهر ان مراده بالثناء الشاء في التوراة كسرها في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
المقام ولقد حسن في شرح التوراة كسرها في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها
الكسرة في التوراة كسرها في سبل المدحرفا والوقف عليها وهو يوافق ما ذكرنا من اعتبار المكتوبة فان القاعده في كسرها على كسرها

أقرب الصلوة وعلى هذا من المخرج يستلزم التفسير في ما ذكره في الالفية من وجوب جعل المخرج
باعتداله وانه لو جعل الثاني لم يخرجوا من خبره ما يمكن من منع المقدم المذكور والقول بوجوب الالف
وان خرج عن الصلوة بالاول وان بعد كمن المقصود في الذكرى قد اعترف بها قبل ذلك حيث قال في بيان
الاحتمالات التي يمكن ان يثبت اليها في السلام الرابع وجوب السلام عليكم على الجميع الا على من غلبه
ما دل على انقطع الصلوة بالتبعية الا في سبيل الرد عليه فكيف يجب بعد الخروج من الصلوة انتهى
من هذا يظهر ان ما ذكره مع انه مناف لما ذكره في الالفية مناف لما ذكره في الذكرى ايضا فذلك لانهم الا
ان يكون كلامه هذا اثره الى منع المقدم المذكور وفيه بعد ويمكن ان ياتي ان الاحتمال المذكور انما
هو في الاتيان باليقينين جميعا بناء على القول بالوجوب في كليهما اما الثاني فها هو المشهور اما الاول
فقد نفى عن كونه سعي في جامع وما ذكره من الاعتقاد ليس من الاحتمال بل هو كونه اذ عرفت حيث
ذكر ان القول بوجوب الصلوة الاولى لم يعلمه قابل بوجوب سعي في الخروج من الصلوة لا في الخروج من الصلوة لا في الخروج من الصلوة
ولم يقل واعتقاده بنسبة الخروج ليكون عطف على الاتيان ويدل على ذلك كيف والاعتقاد لا يقتضي الا بالبدل والى
الحكم بان الاحتياط في ان يعقده كونه هو ما مر من ردده في الذكرى في وجوبه في الخروج فلعن الله كلاً من
على عدم الوجوب وبعد ذلك فلا ريب في ان الاحتياط في الاتيان بهما بناء على ما ذكرناه من الاعتقاد المذكور
فبقوة وليد عنه فاقول قولهم يومى بمخرجين مؤخر العين مثال مؤخر الذي في الصلوة ومقدمه المذكور
على الالف يقال نظر اليه مؤخر عينه ومقدم عينه كما في الصحاح ولا يخفى ان في تشبيه العين بهما في عبارة
المصم واكثر الاصحاب نظر او ذلك لان الالف هي العين بمؤخر العينين مما لا يتصور نعم كمن مؤخر العينين ومقدم
اليسرى ففعل في الكلام اطلاق المؤخر على مقدم اليسرى تبعاً لمؤخر العينين لرفعهما على سبيل التعليل او وقع فيه
سوء الصواب عنه كما وقع في عبارة الذكرى فمضروقه وبانانية منقصة الى مقصده الامام او
المصنف او موصوفه وهو مقصود المصنفين الاتيين والملائكة قوله قد ذكر في تصانيفها اي تضعيف كيفية
الصلوة التي ذكرت في الفصلين الاولين قوله هو القول بوجوبه زيادة يمكن ان
يقول برفع على انه مستلزم قوله زيادة خبره اي والقول بوجوب الرفع في غير الاحرام من الركوع وفيه زيادة
ما ذكر في الوجه الاول من ان اول التكريرات في غير الرفع في حال البقاء عليه وذلك لانه اذا
تحقق القول بالوجوب في نفسه فلفظ كان بانه مخصوص منه اسم يمكن ان يدل ان غير التكريرات ان يحصل

بوجوب الرفع في غير الاحرام من الركوع وفيه زيادة

عند الامام ويقال قوله زيادة بالرفع على انك او منعه من القول بوجوبه زيادة على ما ذكر في الوجه الاول
او على الاستحباب هذا ولعل القائل بذلك هو ابن ابي عمير حيث قال اذا اراد ان يخرج في الركوع
وليس هو برفع يديه مع نفس اللفظ بالتكبير ولو لم يفعل افراده ذلك الا في تكبيرة الاحرام لان طهره كما
ذكر في الذكرى وجوب الرفع فيها خاصة ولكل قد فرغ سعيه في طهره لغيره قول السيد المرتضى بوجوب
الرفع في تكبيرات الصلوة كلها بل ادعاء انفراد الامامية بذلك وجوبه كما مر لان راد القول
بالوجوب في تكبيرة الاحرام اثره اذ حيث ان ابن ابي عمير انما يريد ان الرفع في غير الركوع في غير طهره
في مرارة اذ ان المناظرين وفيه اقر لقوله زيادة على ما ذكر من الوجوب فانظر قوله في قوله بوجوب الرفع
بمناسبة عند ابتداء الرفع بالوضع عند انتهائه على اصح الاقوال فان الذكرى لا يصح ان التكبير متبداً
في اتم الرفع ويظهر عند انتهائه الرفع لاني حال القرار من نوعين واحال ارسالها كما قاله بعض
الاصحاب ولا يخفى ان يمكن ان يكون القولان الاضربان وتسميها وقت التكبير في حال الرفع منها انه
حال القرار او حال الارسل او تخصيصاً لوقت تكال القرار او حال الارسل وطهارة الدروس
هو الثاني حيث قال ينبغي بالتكبير عند ابتداء الرفع ويظهر عند انتهائه ولا يكبر عند وضعها في الاصح ولا
قرارهما وشبهه عبارة لانه في شرح الاثر وهذا ما عابرة لانه في ههنا فظاهر ان المراد ان يتبدل
بالتكبير عند ابتداء الرفع وبوضع اليدين عند انتهائه التكبير وهذا لا ينطبق على المذهب الثالث ولا يخفى ان
على الاول لانه لم يشبهه لانه التكبير عند انتهائه الرفع فيجوز ان يظهر عند القرار وجب تطبيق المذهب
الثاني بناء على الاحتمال الاول وفيه بعد حيث ان المشهور في حق المقصود في تشبيهه في شرح الشرايع واللا
هو المذهب الاول بل قال في المغيرة لا يخفى فيه خلافاً ما على الاحتمال الثاني فلا ينطبق على المذهب الثاني
ايضاً ولا يخفى ان يمكن ان يكون تحت رده هو المذهب الاول ويقال انه لا يمكن في كلامه حديث حال القرار اصله
انما ذكر الرفع والوضع وحكم بانه متبداً عند ابتداء الرفع وبوضع اليدين عند انتهائه التكبير فلعنه
يفهم ان انتهائه التكبير في حال الرفع وهو المذهب الاول فاقول ومن سلطان المحققين في قول
الشيخ وبالوضع عند انتهائه على ان المراد بوضع اليدين عند انتهائه الرفع اي يتم التكبير عند انتهائه
الرفع وعلى هذا ينطبق على المذهب الحق بل لا يمكن فيه من التكليف لا يخفى ثم لا يخفى ان لا يظهر من عبارة
الذكرى ان ما نقاه من حال القرار يكون توكلاً بل يمكن ان يكون احتمالاً فافهم ويكون قوله كما قاله بعض

الاحباب متعلق بالخير فقط كما هو ظاهر وظاهر عبارة التوسل ايضا هذا حيث ذكر على المصحح
في الاول من اثني وثلاثين نقول ههنا على المصحح الاقوال وتصريحه في شرح الارشاد وكيفية قول ان كان بناءه
على ما يفهم كلام المصنف في الكتابين فكما ترى الان ان يطعن على تحقق الاقوال من موضع آخر والله تعالى يعلم
واعلم انه ذكر المحقق الارسل في شرح الارشاد ان الظاهر من الاخبار ان رفع اليد عن اليد عن اليد
ولا يبعد ان يكون الانتهاء يرجع الى محلهما وقول البعض بانتهاء ما بينهما الرفع غير صحيح مع ان الغالب
انه لم ينته اليك بانتهاء الرفع انتهى ما افاده لا يخلو عن وجهه وسند لال لث في شرح الارشاد على ما هو
برواية عمار قال رايته ابا عبد الله عليه السلام رفع يديه جلا وجهر عين استفتح ضعيف كما لا يخفى وكذا استدل
صاحب المدارك بان الرفع بالكبر لا يتحقق الا بما ذكره لكن رد الشيخ بسند حسن براهين في شمس على الجعفي
ابي عبد الله عليه السلام قال اذا افتتحت القلوة فارفع يديك ثم اسبطهما بطا ثم ثلث تيميرات ثم
قلبك كبيت وظاهره ان التبريد رفع اليد بسطها في صلح سنده الا بعد القولين الاخرين بناء على الاحتمال
الثاني فاعلم قوله سر مطلقا اي في جميع المستات وانما يميزه الاحرام فقالوا استجب الجهر بالامام واسر
للمأموم ويخبر المنفرد ونقل عن الجعفي انه اطلق استحباب رفع الصوت به ولم يظهر ما منه قوله وهو قوله
سماعية اي الامسج مؤنثة سماعية قال في القاموس الامسج مؤنثة الهرة ومع كل ذلك ثبتت السماع
تسعة لغات والاعشار اصبوح وقد نكره في ذلك فذلك انه لما ذكره جميع المؤنث لا يخفى ان لم
يكن الامسج مؤنثة ايضا يجوز ان يكتد جميعها جميع لان جميع المذكور الغير العلة قد يجوز عيب اجزاء جميع
احكام جميع المؤنث من التاكيد وارجاع جميع المؤنث اليه ووصف جميع المؤنث وغير ذلك على ما هو
بقوله الشيخ الرضي في محبت التاكيد يجوز ذلك اخراج جميع المجموع الا جميع المذكورات لم يخرج جميع المؤنث
نحو القصور والدور كل من جميع كتع رجع كما نقول بالنسبة بالزنيات كل من جميع كتع رجع
قوله وذكر الامام رفع الامام لو قال في ضم الامام رفع الامام او لرفع له لكان الطيف قوله ووجه
الجمع في الغيبة او في المرتبة كما ذكره بعض العلماء في ترتيب القنونات قال المصنف وافضل التبريد
ثلاثا ليس المراد ان هذا التبريد افضل التعقيبات حتى ياتي ما سيذكر من فضيلة تسبيح الزهراء عليها السلام
بل المراد ان الافضل في التعقيب لا يتبدل بالتبريد ثم التمهيد في قوله قال فيهما الحمد ثم ذكر الله تعالى مرة
ذكر الشيخ في المصباح ان علي بن الحسين عليهما السلام يقول بينهما مرة الحمد ثم ذكر الله تعالى مرة
هذا الكلام

هذا الكلام

هذا الكلام ان المكرر مجموع ما نقله اضاف الكففي شكر الفرد الفصح ان اكررت انكظ وتقبل
يكون هو المجموع فيكررت شكر اما في مرة واحدة ههنا تبع الكففي والاول ما تقدم في شرحه قوله
وعدم فائدة التامين في نسخ فان سلطان العلماء لا يخفى فيج هذا الشئ مع فرض قصه الدعاء بالحق
كما هو الظاهر من لفظه فان المفروض قصه الدعاء بعد التامين وتامين غيرهما باعتبار كل
التامين وثق لا يقع في هذا الشئ انما لا يقع بل يقع الشئ الاول ايضا فان قصه الدعاء بالقرآن هو
بعينه قصه الدعاء بالحق فلا وجه لان بق ان ذلك موجب لاستعمال المشترك في معنيته على تقدير هذا الا
نقول المراد قصه الدعاء بالقرآن من حيث انه قرآن اي مع قصه القرآن وقصه الدعاء بالحق اعم
وج يستقيم الكلام في كل قوله وفي اطلاق الترك على ترك الترك لا يخفى ان الظاهر من كلامه في اصل
الشرح وانما يشبه ان ترك الترك ليس الا فعل الضد ففي اطلاق الترك عليه يجوز وليس كذلك بل هما
متلازمان نعم يمكن ان يقال من حيث ان لم يتعلق بغير ترك الترك عليه من غير ان يكون
ترك الترك بل ليس هو الا التعقيب بفعل الضد وهو الواجب ففعل ترك الواجب مما يجب
تركه محتمل ويرجع محتمل الى وجوب فعل الواجب هذا والتعقيب محتمل كلام الله ايضا على هذا
ويؤيد هذا ان ما نقله في بقوله على نحو ما قيل مما لا يظهر له ارتباط اصلا ببقية بناء على ظاهر
تختلف ما لو حصل على ما ذكرنا فان له وجه ارتباط كما لا يخفى ثم بعد ذلك يرد عليه بقوله وما قيل
كما لا يتناسب على من تحقيق الاصول انه على هذا يلزم ان يكون جميع ما حكم في الفصل بوجوب تركه
يرجع الى وجوب فعل ضده فلو كان يجوز ذلك في الجميع فلا اختصاص له بترك الترك فبقوله قوله
اعتداه المصنف عنه ان الذكر مرة قلت في الذكر وجوب في كل ركعة سجدة ان هما معاركن تبطل الضلوة
بالاخطال بهما معا عند استواء وجلا ولو اخل واحدة منهما سجدة لم تبطل ثم قال ههنا خلاف في موضعين
وذكر الاول ثم قال ان الاخطال بالسجدة الواحدة غير مبطل اذا كان سجدة او عليه معظم الاصحاح بل
الجمع وفي كلام ابن ابي عمير اية التي ان الاخطال بالركعة مبطل وان كان سجدة الصدق الاخطال في
اذ المية المركبة تقوت بفوات جزء منها واجواب ان اشقاء المية هذا غير مؤثر مطلقا والا لكان
الاخطال بغيره من اعضا السجدة مبطلا ولم يقل به احد بل المؤثر هو انشاؤها بالركعة ولعل الركعة لا تجوز ولا يتحقق الاخطال
به الا بترك سجدة من سجراتها ولا يخفى ان ما ذكره في جواب بعض الجاهل على جوابه كان في ذلك وجها وما اوردوه على الشافعي

انما هو اذا تعدر عليه فامتناعه او فيما تحت من موضع الحجة المنعقدة ان موضع سبغها بغير نسخ
واما اذا امتنع ذلك فلا يستطاع الجمع عنه مطلقا بل يجب عليه اقامة الحجة وان لم يجب الذاب الى الجمع
المنعقدة لكن لا يخفى ان وجوب الاقامة ايضا انما هو اذا امتنع ذلك فيما بينه وبين منسحبين لا اريد
لم يقيد به لظهور انه اذا لم يجب الذاب الى الجمع المنعقدة اذا بعد عنها ما يرضى من مستحقين فلا يجب
الاقامة لك بطريق اولي قوله في الحاشية الاولى ان يراى بالامام هناك وكفى ان يراى بالامام معصوم
بل هذا اظهر لعدم اقامة الحجة الى تخصيص الحجة بالامام ما بعد الاقامة وجماع العدد عنه بخلاف ما لو حمل على ما
اشتهر كاش رايه قال في قوله وغير اقامتها عنه او بما من الفسخ كما في اشق الترخصة فالعبارة
لا تخلو عن قصور قوله في الحاشية فيلزم تقويتها بحج لا يخفى ان على هذا التفسير يحتمل ايضا ليدرك المدعى
بعد اثباته فالصواب سقاط قوله فيجب الاقامة الا قوله وهو لا يخرج عن كون ما قصده لعدم اقامه اريد
شبهته في هذا المقام فتقريبه بهذا قال في قوله والخلف في حمل هذا الاضطراب العقل على بل
الآن امثالي هذا ايضا من الاضطراب لغير الاضطراب العقل هو ان يذهب به بذكر من حيث هو فتاقل قوله
عنه من كلام الجمع كجميع فانه لجمعه وظاهره ان المراد بصلوة الجمع وجه ينفذ ان من لم يصل الجمع لم يصل المنزل
على هذا الوجه بل على قسب الالام وبهذا يشعر عبارة العلامة رة ايضا في النهاية حيث ذكر في وجوب اقامة
اربع ركعات في داخل الجمع على الالام ان السبب فيه ان السبب في ركعتي التمام بصلتهما
والثالثة والرابعة نصف الفرائض قال صاحب المذاهب بعد نقل هذا الكلام من العلامة ومقتضى ذلك
اختصاصه في استحباب الزيادة لمن صلى الجمع والاجزاء مطلقا وبما ذكره من اطلاق الاجزاء على اذ في اكثر
الاجزاء الواردة في تعيين اوقات تلك الركعات ان بعضها قبل الجمعة وبعضها بعد الجمعة وفي بعضها
ما قبل الفريضة وبعد الفريضة وكان الظاهر منها ايضا من جملة ذلك ان الظاهر من كلام الاصحاب ان الثامنة
بالجمعة ولا يربطها بصلوة ويؤيده ايضا ما وقع في رواية مراد بن حاربه عن ابي عبد الله
عليه السلام حيث قال ثم حلت الظهر ثم حلت الجمعة وكذا بعض الاجزاء والتردد مطلقا كرواية سعد بن
سعد بن الاشعر في الظاهر من شهره وما وقع في الاجزاء من التقييد امر سهل وكذا اشعر
في عبارة النهاية لا يخفى ويمكن حمل كلامه على ان جميع ما ذكره من الجمع والفرق انما هو في
اليوم لا لصلواتها فتاقل قوله محمول على العلم جمعا على انما القول باستحباب كل منها على البديل

هذا هو الوجه في قوله لا يربطها بصلوة
والثالثة والرابعة نصف الفرائض
اختصاصه في استحباب الزيادة لمن صلى الجمع
والاجزاء مطلقا وبما ذكره من اطلاق الاجزاء
على اذ في اكثر الاجزاء الواردة في تعيين اوقات
تلك الركعات ان بعضها قبل الجمعة وبعضها
بعد الجمعة وفي بعضها ما قبل الفريضة
وبعد الفريضة وكان الظاهر منها ايضا من جملة
ذلك ان الظاهر من كلام الاصحاب ان الثامنة
بالجمعة ولا يربطها بصلوة ويؤيده ايضا ما
وقع في رواية مراد بن حاربه عن ابي عبد الله
عليه السلام حيث قال ثم حلت الظهر ثم حلت
الجمعة وكذا بعض الاجزاء والتردد مطلقا
كرواية سعد بن الاشعر في الظاهر من شهره
وما وقع في الاجزاء من التقييد امر سهل
وكذا اشعر في عبارة النهاية لا يخفى ويمكن
حمل كلامه على ان جميع ما ذكره من الجمع
والفرق انما هو في اليوم لا لصلواتها

الوايه

والا يربط بغيره بين الاجزاء والذات على عدم جواز كل الطين مطلقا او خصوص التربة المستخرجة
فلا يبعد التخصيص ايضا كما في الاضطراب يوم عاشوراء لكن التروية المذكورة لا تصلح مستند للتخصيص
نعم لا يبعد الاستدلال مع العلة لروايات اخرى ولعل الشبهة ايضا الى هذا فتدبر قوله
في الحاشية وكذا بعد ما فانه يكره اذا كان عنه قيام الشمس الى وصولها الى دياره نصف النهار
او ما رغب قوله نعم لو حلت الحج قال في الذكر الفاضل ان جزا صلوة التحية اصلها من سجدة
لعموم الامر بالتحية قلنا انما هو مقدم على العموم وفيه ما لا يظهر ما في تأمل فتاقل قوله الحج مبدوء
الحجة الحج وتجهه وان كانت تبادر بعبادة العبد ايضا لكن الافضل عدم التفاضل كما سبق في قوله علامة
احوال الله على وقوع الامانات والبلايا قوله واللام للعبادة خبرناوه عن مطلق بعض النسخ
كما قلنا فيما يتعلق بقوله في الخطبة والحمد فمضد قوله اولا وبالسبب ان هذا لا يقع في ادخال الركعة
فيها الا ان يتبع الغيب كما في الوجه الاول وتلعل التفاد بين الوجهين بحسب التفاد
في جهة الغيب فانه في الاول غلب البعض بحسب الاشهر او نحو ذلك في الثاني غلب اكثر الافراد
وكان في قول الله في الاول غلب كون بعضها فيه شارة الى ما ذكرنا وجه تسميته كلامه في الثاني
فيكون غلب كون اكثرها فيه فتدبر قوله او المسبوبة في العبارة مسبوحة المراد بالاسماء
المسبوحة قوله كأنه كما جعل اسما او فاعطاه ولو ترك نحوه لكان اولي قوله لا طلاق بحسب الحج
هذا لتعريف لفظه اطلاق المسبوحة الى خاتمي اسما عليها مع ان لكل منها سببا في عالم الامكان
يجب ان ينسب اليها على ما فصل في الحكمة وحاصل انه يطلق بين النسب كل منها الى الله تعالى
لغير الغرض وكذا في نسخة النسبة هي هنا الفيد وهذا مع ان لا يلائم طريقة المستشرقين على ما يخفى مما لا وقع له
او يكتفى لفظه النسبة الى الله تعالى انتهى الاسماء البينة وان كان بعضها بسبب بعض ولا حاجة الى التمسك بالشيء
عرفنا ويحتمل ان يكون المراد بيان كسبة لتخصيص هذه الالام بكونها مساوية بالنسبة الى خاتمي اسما مع
ان جميع الاشياء منسوبة اليه وحاصل كسبته انه وان كان لكل شيء بين النسب نسبة امثالي هذه الالام
الى الله تعالى لعظمته وعزته كلف بعض الاشياء الاخر ومنها وجه آخر وهو ان يكون الغرض
بان كسبته للنسبة الى اسماء من ارادته النسبة الى خاتمها من النسبة الى شيء آخر من مخلوقاته
وحاصل كسبته انه يطلق النسبة الى نسبة اسماء بتاويل الى الله تعالى كغير العظمته وكثير ما

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بعد جبراد الينا لا حاجة الى قوله وان كان جازي ان كان في حقه كلامه من هنا لا يتبرر به ان ما كلامه من هنا
ايضا مع الغفلة فلا تغفل قوله والدلالة في تقديم ركعة القيام انما هو لان ركعة القيام في تقديم ركعة القيام في حقه
في ضرورة تذكرها انما يتقدم ركعة القيام لا تغفل المطابقة اصلها هو انما يتقدم ركعة القيام اذ لا ريب ان
المطابقة اوليها امكن قوله لكن ما اخرناه لان نظير المطابقة في تلك سطران العكارة اخرج وجوب تقديم الركعة الثانية
على الركعتين جازا لا نظير المطابقة من فعل وانقص الان في الفرق الاول من فرض المطابقة
وهو ان ذكرنا اننا ثبت مع انه قدم في الاحكام كاعتبر قائما لان فرد في المطابقة ما ذكرناه في
الاول ما ذكرناه وان ما لو ذكرنا اننا ثبت مع انه قدم الركعتين جازا وانما لا ما لو ذكرنا اننا ثبت مع انه قدم
الركعة قائما مقام الركعتين جازا ان يجوزنا والمطابقة انما لا تفي في تقديم وجوب تقديم الركعتين
قائما وهو في المطابقة واحدة وهو ما لو ذكرنا اننا ثبت مع انه قدم في الاحكام كاعتبر القيام
ولا اشكال في هذه الصورة انما الاشكال في صدور المطابقة وفروضها وقد علمت ان ما اخرناه لا
يتصور من سطر المطابقة الا صورة واحدة وامر المطابقة في هذا الصورة الصلبة لا لا ليس فيها
الافتقار الى شبهة بل هو عقيب الركعة الاولى التركيب بعد ضايع الثانية وهو سهل في المطابقة انما
الركعتين جازا وبين ما يكون من عطفانه في جميع الصور على الثانية والتبعية والركعات الزائدة وغيرها ولا يخفى
ان طاعة ما نقل منه في الحاشية في بيان وجه الاستدلال في هذه الصورة المطابقة بتبعية الزائدة في شبهة
لا يقبل بقضاء كقرئنا انتم وهذا لا وجه له في كلامه انما لا يستلزم شبهة بل انما اجابا على ما قيل الزائدة
في الاحكام بل ان الاركان عظم من العكس لا يغتفر الزائدة ملك الاركان ويجب غنق الفعل الذي
ليس ركن اجماعا بطريق اول ولا يجوز على قوله ان لا يذكر الاستدلال بين الاحكام كاصح به في آخر الكتاب
قوله عدم الاتباع كما يمكنه من انصرف عدم الحكم لكثرة قوله نعم لو كان المتروك ركن اجماعا
على اصل استدلاله وانما لو ترك ركن استدلاله من ثمر الكثرة في عدم البطلان بل يتصل صوته بترك الركن
ان كان كثيرا استواءه لو ترك الفعل سهوا او ذكر في علمه استهانة ولا توجب الكثرة عدم الاتفات اليه
لكن لا يخفى ان هذه العبارة لا تجاب هذا الموقع بل كان لا يخفى ان يقول بعد قوله فلا فاه غير سجد ولو
كان المتروك الى قوله وبينه اكثر من ذلك وان يكون ذكره ههنا لاثارة الى انه بعد اثباته وقوعه لو ظهر له
فان كان اكثر من ثمر الكثرة في عدم البطلان فتدبرونه لو سقوط سجد استواء هذا مع عدم الحكم له معين

ويعلم من كلامه ان
الملك الوفي بالعهود
هو الملك العادل
نصف الامور
يوجد في القصور
والاوقاف والاعمال
فيقولون انهم
واضعها اذا روي
فصل في تهيئة

ثم اتعوه

٥
ايضا للمعلم في وقت
الصباح والمغرب من الاداء
لنفس لا تردية ثمة

غذا هم

فلا والله الشئ أصغر من أن يغفل عنه
مكة المشرفة زاد الله في حرمها
مكة المشرفة زاد الله في حرمها
مكة المشرفة زاد الله في حرمها

[illegible]

عشر شعب بقدر ذی القعدة و بقدر ذی الحجة
یوم سترده ابتداء بانیتم و بعد از آن
الابرار بانیتم انتم عشره ایام
۶۳۵

[illegible]

کی موافقت اور اوّلین حکم کا موافقہ
وہاں فیروز کوئے علیہ السلام نے

في المنزل

(رفقا)

فإنها أولى القول بوجوب الأربع في الشئمة واحدة وأربعة بان وجوب الأربع فيها ووجوب الشئمة بعدة الاحتمالات
فإنهم المصنف بوجوب الأربع في الشئمة واحدة يظهر ان بعدة البصر بوجوب الأربع المحتملة الظاهرة ان القول بوجوب الأربع
فيها والثالث فيما بعدة فانهم قوله ومنه نظرية فائدة الرضا في أن تملك السلطان العلماء انهم قد انقضوا الرضا فيهم
الرضا في الشئمة واحدة وأربعة على المشهور الاول مع ما كان من وجوب الأربع في الشئمة واحدة في القول الآخر في ما لم يرد
فائدة تعد الرضا في ما ذكره والظاهر ان المراد بها الرضا الاخر في كل قول من الاربع في الشئمة واحدة على المشهور في الشئمة
واحدة في القول الآخر في ما ذكره قوله فالتا وجوب الأربع فيهم ايضا اذا جعلت بوجوب الرضا فيهم
كما هو المراد من المصنف منها في السقط في الزكاة بل نسبة وان في الشئمة واحدة بوجوبها واذا لم يكن الرضا بالعلمة
شئ لبقاء الرضا وهو الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها
المستحق لانه عار الرضا ان انقضت الاربع في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها
شئ في السقط في الزكاة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها
تأنيده في العبارة فتصور اذ مع عدم تأنيده في العيني كيف يمكن له استرجاع العيني وان فرض علم الرضا في العيني في القول الآخر
ان له في طلب العيني فاذا تحقق قلعة فله المثل او القيمة قوله وعلى الاول في كل قول من الاربع في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها
فان السخا لانه في نفسه مشتمل على الاربع في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها
في كل ما يلي في الرضا في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها
في المذهب في بعض قول من قول في الاول والثاني في نفسه واحدة عندكم في قول الاول والثاني في نفسه واحدة عندكم في قول الاول والثاني في نفسه واحدة عندكم
الاول وهو الاحتمال في كل ما يلي في الرضا في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها
فقد برهنوا وان قال ان الاحتمال في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها
شاة وعندها في قول السخا لانه في نفسه واحدة عندكم في قول الاول والثاني في نفسه واحدة عندكم في قول الاول والثاني في نفسه واحدة عندكم
في قول الاحتمال في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها
الحول في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها وبالجملة في الشئمة واحدة بوجوبها
في قول السخا لانه في نفسه واحدة عندكم في قول الاول والثاني في نفسه واحدة عندكم في قول الاول والثاني في نفسه واحدة عندكم
اشتهر بهما في شرح الشرايع عليه ولا يمكن ان يكون له في قول السخا لانه في نفسه واحدة عندكم في قول الاول والثاني في نفسه واحدة عندكم
بأنه في قول السخا لانه في نفسه واحدة عندكم في قول الاول والثاني في نفسه واحدة عندكم في قول الاول والثاني في نفسه واحدة عندكم

استاذكم به والله بل قوله بعضكم هو الذي

سال ۱۳۱۸ خورشیدی
بازخود

الآية في نفقه الفرض سلم الفداء فيما يشبه اليه أو اقوله يستند الكتاب عليهم من جملة الامور التي
تم وبعد الطلب لا ينفعها قوله وقوله ما يتعدى كما نه منوع عطفها حيث ما ارجاز الترتيب وغير ذلك
ايضا يستعدر الشهاد عليه كان اعلم الفقرة فنية فلا يعلم الا من قبله واما جعله مجزعا معطوفا على الذي كان
يتبعه الى مثل فانه قوله وقيل يعين لفظ الصلوة لذلك من الاتباع ودلالة الامر والدعاء وان والانه قوله
او سلم الكاف في اقام الكاف ههنا مناقشة اذ العلم انما يقع في الشروع وعند الهداية ثم حصر بعده في
الكاف وليس كذلك الا في قوله وتوهم وترجمهم في مراتب ارباة مراتب اخرج غير التخصيص المذكور
كما يستجيب اخرج بالتخصيص كما يستجيب في مراتب ارباة الكمية الكيفية ان لم يخصصوا ثم انظر ارجع الى
المراد الفضل وكمل عوده اليهم مع القوافي وبارك هذا هو الظاهر في توجيه العبارة ودرجاتها وجها او نفيرا تابعا

لا يسئل الله التوبان فوالله في قلبه واثارهما
 ولم ينفخ في الصور الا من قبله واثارهما
 عز وجل الذين لم يمسسهم الله بالموت الا بغير
 اذنه والذين لم يمتسوا الا بغير اذنه
 لا يسئل الله التوبان فوالله في قلبه واثارهما
 ولم ينفخ في الصور الا من قبله واثارهما
 عز وجل الذين لم يمسسهم الله بالموت الا بغير
 اذنه والذين لم يمتسوا الا بغير اذنه

سال ۱۳۸۸ خورشیدی
پاییز و بهار

الارادة نفقة اكثر من سهم الفقراء لانهم كما يشبه اليه آقا فقولهم سيدتم الاكباب عليهم السلام من الاموال والموثبات
ثم وبعد الطلب لان نفقها فقولهم وعزها ما يستحقه آقا كما انه مرفوع عطف على حيث بها ارجح ان الكتب في غير كتاب
ايضا ما يستحقه الشهاد عليه كان يعطى الفقير خفية فلا يعلم الا من قبله واما جعله مرفوعا معطوفا على الذي كان عليه
فحتاج الى مجمل فانه فقولهم وتدل معنى لفظ الصلوة لذلك ان السامع ودلالة الامر والدعاء والاولى انه فقولهم
او اسم الكافرة اقام الكافرها مناشئة اذ الكلام فيلزم تحقيق الشبهة وعنده الابدال ثم حضرت بعده وفي
الكافر ليس كذلك كما اكثر قولهم وتوهمهم وتزجهم في سائر المراتب اربعة مراتب اخرج غير انقص المكونين
كما يستحب الرجوع بانقص كل مستحب في سائر المراتب المكية والكيفية ان لم ينقصوا ثم انظر الى انهم راجع الى
المراد الفضل ويكمل عدده اليهم مع القوافي والى هذا هو الظاهر توجه العبارة وربما تكلموا بها او نظروا فيها فقل

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

بغيره في معارف علمه كماله المسجدة الى سبيل فانه لا يبرح مكانه من غير ان ياتي بما في الماكول والمكس على
 يصل الى هذه فان شئ من الصدقة يجب عليه ردعها فان لم يردعها فانه قد دفع الآلة الشريفة اقام لفظه هنا وسبيل
 اشارة الى ما ذكره في غير ان ذلك انما يناسب هبوب الآلة الشريفة حيث سبقت لبيان استعاقب الصدقات
 عبارة المصنف فلانه قد ثبت لبيان الحق ولا يناسب ان ياتي في الرقاب وفي سبيل الله فينبغي حذف حرف الجوا
 صنفه في بعض كتيبه هذا ولا يبعد ان ياتي في غير هذه العبارة مع ان الكلام في بيان الحق اذ في التنبيه ما ذكره
 دل عليه ليس ذلك مقصودا في العبارة كما لا يخفى ولا في انما بناه على ما ذكره ان على الحق والظاهر
 يدخل عليه ويكون على حق في الرقاب فانه لم يقبضه باذنه من التنبيه واذل عنه هناك فيسبغ فيسبغ قوله
 ومعه رسم سبيل الله في شرح الشرايع هذا التقيد انما يتوجه عنه فانه ما درسط الزكوة على انما
 اوله يد الاستجاب اذ اعين السهم بالنية عند الدفع والالم توجهاته وعنه انما لا يسقط فخور
 والاراء

الاراء
 الزكوة
 الاما ذكره
 المسمى
 وجدني
 في العلم

ام لم يوجد لك صورة وجود الحق وعدمه
 قوله ونسبى بغيره في غير شرايع الحق والاراء في الفقر او كونه سبيل او ضيفا والحق بينهما وليس بغيره
 ان الفقير لا يحيط الزكوة ليجب بما فيه كونه فقرا او على كونه سبيل الله كذا افاده في شرح الشرايع ولم اقف على ما
 ذكره في سبيل الله الآلة والروايات عام في غير ايقاد على عوجها ولم يركب التحصيل بل دليل على ما قلناه في
 استعفاء كثر في فقره في المقصود وهو انقطع به قال في القاموس انقطع به مجهول على سفره وعنه هذا في سبيل
 لارجاء المضمين فيه في كلام المصنف الى سبيل كما رايته بخط بعض الاعاظم كونه فخر قوله الى ان يصل الى هذه
 بعد قضاء الوطر يشير الى انه لا يجب به صلاة عليه لمباذرة الى الرجوع الى هذه بل بعد قضاء الوطر المطلق
 في السفر قوله شئ من الصدقة الذي فليس ذلك ولا او كما قلنا القائل به ومع ذلك فلا يدل على اعتبار العمل
 ايضا وبما جعله في القول املا قوله من حيث الفقر اذا استقرت وطهه ما اذا اراد السفر فخور على

سنة ١٢٥٥ خورشیدی
 محمد

(الاراء)

الاراء في نفقة الفقر رسم الفقر او انما لا يشترط ان يكون مستقرا في الكفاية بل انما يشترط ان يكون مستقرا في الكفاية
 ثم وبعد الطلب لا ينفقها قوله وعنه ما يتعدى كانه مرفوع عطفا على حيث بهما ارجاز الترتيب في غير ذلك
 انما يتعدى الى الشهاد عليه كان على الفقير خفية فلا يعلم الا من قبله واما جعله مرفوعا عطفا على الذي كان
 يتبادر الى ذهنه فانه قوله وقيل يعني لفظ الصلوة لانه لا يتبادر ودلالة الامر والمدة والاول في قوله
 او اسم الكاف في اقام الكاف منها نشأ اذ الكلام في انما لم يحقق لشيء وعنه الهملا في غير جهرت بعده في
 الكاف ليس كذلك كما لا يخفى قوله متوهم وترجم في راء الراتب اربعة مرات في ترجيح غير انقص المذكور في
 كما يستحب الرجوع بالتحصيل كما يستحب في راء الراتب في الحكمة الكيفية انما لم يقصده انما انما انما انما انما
 المفضل في كل عوده اليهم مع القرابة والكارهية في هذه اللفظة توجه العبارة ورجا في كل وجه او غير ما يتبادر

الاراء في نفقة الفقر رسم الفقر او انما لا يشترط ان يكون مستقرا في الكفاية بل انما يشترط ان يكون مستقرا في الكفاية
 ثم وبعد الطلب لا ينفقها قوله وعنه ما يتعدى كانه مرفوع عطفا على حيث بهما ارجاز الترتيب في غير ذلك
 انما يتعدى الى الشهاد عليه كان على الفقير خفية فلا يعلم الا من قبله واما جعله مرفوعا عطفا على الذي كان
 يتبادر الى ذهنه فانه قوله وقيل يعني لفظ الصلوة لانه لا يتبادر ودلالة الامر والمدة والاول في قوله
 او اسم الكاف في اقام الكاف منها نشأ اذ الكلام في انما لم يحقق لشيء وعنه الهملا في غير جهرت بعده في
 الكاف ليس كذلك كما لا يخفى قوله متوهم وترجم في راء الراتب اربعة مرات في ترجيح غير انقص المذكور في
 كما يستحب الرجوع بالتحصيل كما يستحب في راء الراتب في الحكمة الكيفية انما لم يقصده انما انما انما انما انما
 المفضل في كل عوده اليهم مع القرابة والكارهية في هذه اللفظة توجه العبارة ورجا في كل وجه او غير ما يتبادر

بازين شد
 ١٣٧١
 وروز خطبه
 در روز آستان قدس

۲۷۲

مکتبہ خورشیدی
پنجاب

۱۰۰
۱۰۰

